

Vestitorul numelui lui Iehova

"Străjerule, cât mai este din noapte?"

Isaia 21:11

Anul IV — Decembrie 1935 — No. 12

Conținutul:

Prizonieri part. I	185
Prizonieri part. II	188
Prizonieri part. III	195

Apare odată pe lună

Editori:

SOCIETATEA DE BIBLIE
ȘI TRACTATE M. D. I.

Soc. Anonimă de Editură
Str. Crișana No. 33, București 2

Voi
îmi
sunteți
martori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.
Isaia 43:12

© W.T.B. & C.S.

VESTITORUL NUMELUI LUI IEHOVA

Revistă editată de

SOCIETATEA DE BIBLIE ȘI TRACTATE M. D. I.

SOC. ANONIMĂ

Str. Crișana No. 33

București 2

(Traducerea acestei reviste, apare în mai multe limbi).

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va fi pacea fiilor tăi”. — *Isaia 54:13* (Versiune engleză).

Sfânta Scriptură învăță clar

CĂ IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat, că el este din vecinicie în vecinicie, că el este Creatorul cerului și al pământului și Dătătorul de viață al creaturilor sale. Că Logosul a fost începutul creațiunii sale și agentul activ al său la crearea tuturor lucrurilor; că el este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe pământ, și că el este principalul agent executor al lui Iehova.

CĂ DUMNEZEU a creat pământul pentru om; că el a creat pe om perfect și pentru a trăi pe pământ unde l-a pus. Că omul a călcat cu voința legea lui Dumnezeu și astfel a căzut sub sentința de moarte; că din cauza păcatului, lui Adam, toți oamenii s'au născut ca păcătoși și n'au niciun drept la viață.

CĂ ISUS a devenit om pentru a putea deveni Răscumpărătorul omului; că a suferit moartea pentru a procura prețul de răscumpărare pentru om; că Isus a înviat ca creatură divină din morți, s'a înălțat în cer și că Dumnezeu l-a ridicat mai presus de orice creatură și de orice nume și l-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

CĂ ORGANIZAȚIUNEA LUI IEHOVA se numește Sion și că Isus Cristos este funcționarul principal și Regele căruia îi aparține dreptul de a domni peste lume; că urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizațiunii lui Iehova; că ei sunt martorii săi și că au datoria și privilegiul să deie mărturie despre supremația lui Iehova și să proclame hotărârile sale așa cum sunt exprimate în Biblie; și că ei trebuie să ducă fructele împărăției tuturor aceluia care voesc să-l asculte.

CĂ LUMEA s'a sfârșit; că Domnul Isus Cristos, pe care l-a așezat Iehova pe tronul său, a expulzat pe Satan din cer și fundează acum împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

CĂ REMEDIUL și binecuvântările de cari vor profita popoarele pământului nu vor putea veni decât prin împărăția lui Iehova pe care Christos a început să o stabilească. Că fapta mare următoare a Domnului va fi distrugerea organizațiunii lui Satan și stabilirea dreptății pe pământ; că toți cei cari în împărăție se vor supune legilor sale vor fi restatorniciți și vor trăi vecinic pe pământ.

Misiunea sa

ACEASTĂ REVISTA este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe Iehova Dumnezeu și hotărârile sale, așa cum sunt revelate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice cari sunt folositoare cu deosebire martorilor lui Iehova. Ea pregătește pentru cetitorii săi un studiu sistematic al Bibliei și oferă și altă literatură pentru încurajarea acestor studii. Ea publică

între altele articole potrivite pentru instruirea publicului prin radio.

Ea se ține strict de Biblie ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și independentă de toate partidele, de toate sectele, de toate instituțiunile în general. Ea este fără rezervă în serviciul lui Iehova Dumnezeu, în serviciul împărăției sale a cărei Rege este Cristos. Ea n'are un punct de vedere dogmatic, diimpotrivă; cititorul este invitat să supună conținutul ei la un examen serios la lumina Sfintei Scripturi. Ea nu se amestecă în nici o controversă și coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Adrese pentru comandă:

România: Str. Crișana 33, București 2

Cehoslovacia: Tylova ul. 16. Praha-Smichov

Iugoslavia: Visegradska ul. 15, Belgrad

Franța: 120, Faubourg Poissonnière, Paris IX

Belgia: 66, rue de l'Intendant, Bruxelles

Statele-Unite: 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.

Canada: 38-40 Irwin Ave., Toronto, 5, Ont.

Australia: 7 Beresford Rd., Strathfield, N. S. W.

Vă rugăm să vă adresați totdeauna la
Societate.

Prețul abonamentului anual

România: Lei 120.—

Pentru străinătate Lei 150.—

Cehoslovacia: Coroane 24.—

Franța: Franci francezi 20.—

Belgia: Franci belgieni 24.50

Statele-Unite: Dol. 1.50

A V I Z

Abonații cari încă nu și-au achitat abonamentul pe anul 1935, sunt rugați ca să trimită restanța, ca să nu fie întreruptă trimiterea abonamentului pe anul 1936.

A P E L

Iubiți frați și surori,

Cari sunteți liniți și liberi, către voi se adresează acest apel!

Cine dorește dintre voi ca tot timpul să-l folosească pentru serviciul lui Dumnezeu, a vesti bunătatea Lui, ca un martor pentru numele Său, *Isaia 43:12*? Cine dorește dintre voi ca oamenii să aibă parte de viață, pace, fericire și binecuvântarea lui Dumnezeu?

Toți cari doresc să iele parte într-un astfel de serviciu, să scrie la Societate.

PRIZONIERI

„Să deschizi ochii orbilor; să scoti din temniță pe cei legați, și din prisoare pe cei ce locuiesc în întuneric.
— Isaia 42 : 7.

PARTEA I-a.

²³ „Servul rău” care a înaintat împreună cu cei credincioși nu s'a călț, deoarece acea clasă n'a cunoscut căința și de aceea a rămas în întuneric. (Evrei 6:1-6. Cei smeriți și gata de a se lăsa să fie învățați și cari n'au avut o idee prea mare despre ei înșiși, cei ce-au iubit pe Domnul, s'au călț, și deoarece și-au lăsat inimile împrejur înaintea lui Dumnezeu, au rămas în legământul credincioșiei (Deuteronomul 10:16) Dumnezeu a permis ca dușmanul lui să atace pe poporul lui și așa prin apăsarea dușmanului el a fost înjosit, și afară de Domnul n'a fost nimeni cine să-l ajute. În felul acesta credincioșii au fost apăsați împreună cu cei răsvăliți. Deși cei ce-au rămas credincioși au fost slabi din pricina fricii și lipsei lor de înțelegere, ei totuși au strigat la Domnul. Ei urmaseră pe așa-zisii „conducători înțelepți” și de aceea ei au avut lipsă după aceea de ajutorul Domnului pentruca să le întărească genușii lor șovăitori. — Isaia 35:3.

²⁹ Despre credincioșii Israelului natural este scris că au strigat la Domnul. „Domnul n'a auzit glasul, și a văzut asuprirea, chinurile și necazurile noastre. Și Domnul ne-a scos din Egipt”. (Deuteronomul 26:7, 8) În chip asemănător este scris cu privire la Israelul spiritual în timpul străntorării: „Atunci, în străntorarea lor, au strigat către Domnul, și el i-a izbăvit din necazurile lor. I-a scos din întuneric și din umbra morții, și le-a rupt legăturile”. — Psalm 107:13, 14.

¹⁰ Clasa „servului rău” n'a fost printre aceia cari s'au călț și au strigat la Iehova, ci numai clasa servului credincios a făcut așa. În cursul anului 1919 credincioșii au fost liberați din temniță, ei au ieșit afară în libertate, și-au căștigat puteri noi și au predicat evanghelia împărăției. Dumnezeu nu i-a liberat din necazurile lor prin aceea că i-ar fi luat în cer, ci el a făcut să înceadă războiul mondial, a deschis celor credincioși calea spre serviciu din nou și le-a dăruit și ocazie să-l slujească, și de asemenea le-a dat o măsură îndoită a spiritului lui Dumnezeu. (2 Împărăți 2 vers, 9-15; Ioan 8:31, 32) După aceea credincioșii au zis: „În mijlocul străntorării am chemat pe Domnul: Domnul n'a ascultat și m'a scos la larg”. — Psalm 118:5.

¹¹ Din cauză că și-au pus încrederea în oameni și s'au temut de oameni, chiar și aceia cari au format mai târziu clasa credincioasă au căzut împreună cu nebunii, cari formează clasa „servului rău”, sub puterea organizației Diavolului, și perspectiva pentru cei credincioși a fost foarte neagră și apăsătoare, și de aceea au fost ei în „umbra morții”. Iehova a ascultat strigătul lor și prin servul său ales Christos Isus a gonit întunericul și i-a adus în lumină când i-a adunat în templu. „Domnul este Dumnezeu, și ne luminează. Legașt eu înunți viața pentru jertfă, și aduceți-o până la coarnele altarului!” — Psalm 118:27, 28.

¹² În timp ce credincioșii au șezut în întuneric, dușmanul i-a hotărât pentru moarte, și de aceea sunt numiți ei „copiii morții”. Horda lui Satan a fost hotărâtă să nimicască pe poporul credincios al lui Iehova în decursul războiului mondial și de atunci încolo, după cum arată alte texte biblice. Când a încetat războiul, ei n'au lăsat de bunăvoie picioarele sau captivitatea poporului

Domnului, ci Domnul însuși „le-a rupt legăturile” și a pus pe poporul său prizonier în libertate. „Așa vorbește Domnul: Oricât de mulți și puternici vor fi, toți vor fi secerăți și vor pieri. Chiar dacă te-am întristat, nu te voi mai întrista”. — Naum 1:12, 13.

¹³ Cei credincioși au fost fericiți că Domnul i-a scos din întuneric, și ei au cântat: „Dreapta Domnului înalță, dreapta Domnului face fapte mari. Nu voi muri, ei voi trăi, și voi spune în Sion faptele Domnului. Domnul n'a mastrat; dar nu m'a dat morții. Deschideți-mi porțile dreptății; voi intra printre însele, voi lauda pe Domnul”. — Psalm 118:16-19; trad. Dr. N. Nitzulescu.

¹⁴ Prizonierii de altădată, adică clasa celor credincioși, cântă acum lauda lui Iehova și zic: „O, de ar lauda oamenii pe Domnul pentru bunăstarea lui, și pentru minunile lui față de fiii oamenilor!” (Psalm 107:15) Servul credincios preumbrit prin Mardoheu și Naomi aduce mulțumiri lui Dumnezeu și vestește merita bunăstarea și minunile lui la fiii oamenilor, mai întâiu la cei adăogați, cari au fost preumbriți prin Iul și Estera și au devenit o parte a rămășiței, și mai târziu la clasa Ionadab sau mulțimea mare de oameni.

¹⁵ Din acel timp rămășița aduce lui Iehova mulțumiri și zice: „Căci el a sfărâmat porți de aramă, și a rupt zăvoare de fier”. (Psalm 107:16) Organizațiunea lui Satan este numită „Babilon” și acolo a fost împiedecată și făcută prizonieră clasa servului credincios. În anul 1919 Dumnezeu a început să scoală afară pe acești credincioși și să le deie lumină și să-i trimită în serviciul lui, ceea ce ei au făcut cu bucurie. Iehova a făcut lucrul acesta prin „servul ales” al său preumbrit prin Cir, și cu privire la aceasta este scris: „Așa vorbește Domnul către unsul său, către Cir, pe care-l ține de mână dreaptă: ca să doboare neamurile înaintea lui, și să deslege brâu împărățiilor, să-i deschidă porțile, ca să nu se mai închidă: Eu voi merge înaintea ta, voi netezi drumurile noastre, voi sfărâma ușile de aramă, și voi rupe zăvoarele de fier. Hă voiu da vistierii asemenea, bogății îngropate, ca să știu că eu sunt Domnul care te chem pe nume, Dumnezeul lui Israel. Din dragoste pentru robul meu Iacob, și pentru Israel, alesul meu, te-am chemat pe nume, și-am vorbit cu bunăvoință, înainte ca tu să mă cunoști”. (Isaia 45:1-4, Aceasta nu înseamnă că Dumnezeu ar fi sfărâmat ușile și zăvoarele de fier ale unei temnițe literare sau adevărate, ci organizațiunea Babilonului a fost în captivitate pe poporul lui ales, și clasa servului privită ca întregime a fost împiedecată întocmai ca prizonierii; după aceea Iehova și-a exercitat puterea în ajutorul lor, a liberat pe clasa prizonierilor și le-a deschis iarăși calea la serviciu.

¹⁶ Amintiți-vă de starea de foe, în care a ajuns poporul lui Dumnezeu în anul 1917, și anume din pricina atitudinii celor nebuni cari au refuzat să deie atențiune Cuvântului lui Dumnezeu însă de sfatul și consiliul oamenilor egoști au ascultat. Observați ce bine se potrivesc cuvintele următoare la calea pe care au apucat-o: „Nebunii, prin purtarea lor vinovată, și prin nelegiuirile lor, au ajunsă nenorociți”. (Psalm 107:17) Acești nebuni au „gură nesocotită”.

(Proverbe 10:8, Ei au desprețuit înțelepciunea și învățătura și au refuzat sfatul celor smeriți. Ei au fost făcuți atenți la aceea că a fost privilegiul lor să părăsească egoismul și să slujească mai departe în organizațiunea lui Dumnezeu, deoarece aceasta este instrucțiunea Cuvântului Domnului. Ei însă au nesocotit învățătura Domnului, și în loc să urmeze calea dreaptă, s'au amestecat tot mereu nechemaji în organizațiunea lui Dumnezeu și au turburat lucrul ei. Ei au avut poftă de ceartă și s'au înțeles în mod secret cu agenții publici ai organizațiunii lui Satan ca să înainteze împreună împotriva celor credincioși. (Proverbe 1:7; 12:15; 29:3; 29:9) Astfel de nebuni au rămas în întuneric, și când, după 1919, n'au voit să se întoarcă la Sion, n'au urmat nici calea croită și n'au înaintat mai departe cu organizațiunea lui Dumnezeu. Ei au urmat mai departe calea lor rebelă și neclibzuită și au rămas în întunecime. După cum spune Scriptura ei au fost și sunt „nebuni”, fiindcă zice în inima lor: „Nu este Dumnezeu”, adică prin faptele lor descopăr motivele inimilor lor și ei disprețuiesc și calcă mereu Cuvântul lui Dumnezeu prin aceea că în loc să-i deie acestuia atențiune sunt cu luare-aminte la înțelepciunea omenească și în felul acesta zic de fapt: „Nu este Dumnezeu!” Ei nu țin cu tărie la capul Christos Isus și nu privesc la el ca conducător ci la oameni ca conducătorii și învățătorii lor, ceea ce este contrar Cuvântului lui Dumnezeu. Ei țin în mod stăruitor la „libertatea individuală” a lor, după cum o numesc, ceea ce de fapt înseamnă numai dorința lor de a lucra după voința lor egoistă. În loc să dorească să vadă adunarea lui Dumnezeu în unitate și să fie ei înșiși uniți cu ea în spiritul lui Christos, ei se despart de ea și se împotrivesc organizațiunii lui Dumnezeu. (Efeseni 4:3, 14—16) Călcarea lor este răsvrătire. Ei calcă (legea lui Dumnezeu) prin săvârșirea „păcatului Samariei”, adică ei se dedau cultului conducătorilor vizibili și susțin stăruitor că întreg adevărul Cuvântului lui Dumnezeu a fost dat unui conducător pământesc și că acesta a purces din Betel. Ei se înclină mereu „vișelului de aur” care a fost așezat în Betel în scop de închinăciune pentru regele din Samaria. (Amos 4:1; 8:14; 1 Împărați 12:32) Aceasta nu se spune din reavoință, ci în conformitate cu Scriptura este datorința acelora cari au rămas credincioși Domnului să atragă atențiunea altora, inclusiv a nebulilor, asupra acestei călcări (a legii). -- Isaia 58:1; Ezechiel 18:21—23, 30, 31.

⁴⁷ În cursul războiului mondial chiar și aceia cari mai târziu au format clasa servului credincios n'au luat o atitudine lămurită împotriva organizațiunii lui Satan, inclusiv părțile politice și comerciale ale ei. Ei n'au declarat cu îndrăzneală mânia lui Dumnezeu împotriva organizațiunii lui Satan, ci au făcut un compromis, și din pricina călcării sau faptei lor nelegiuite au suferit: mai târziu însă au strigat la Domnul și deoarece le-a părut rău din toată inima, li s'a și iertat în armonie cu Cuvântul plin de îndurare al lui Dumnezeu. (Jeremia 31:34; Isaia 40:2, Psalm 103:3; Ezechiel 36:33; Zaharia 3:9, 10) Chiar și aceia, cari mai târziu au fost făcuți clasa „servul credincios și înțelept”, au urmat în cursul aceluși perioadă întunecată o cale neclibzuită și au ținut în mod stăruitor la niște învățături atât de false ca de pildă lucrul favorit piramida, puterile politice ale acestei lumi ca „înaltele stăpâniri”, „desvoltarea caracterului”, sfințenie pe dinafară și alte lucruri asemănătoare. Dar Iehova s'a îndurat de aceia cari au arătat căință și s'au străduit să cunoască calea Domnului și să o urmeze. „Prin iubire și adevăr se ispășește vinovăția, și temerea de Domnul este ferirea de rău”. -- Proverbe 16:6; trad. Dr. N. Nitzulescu.

⁴⁸ Cei ce-au stăruit însă în răsvrătirea lor au trecut cu totul pe partea organizațiunii lui Satan, și foși „aceștia” trebuie să sufere nimicire. „Sufletul lor se desgustase de orice hrană, și erau lângă porțile morții”. (Psalm 107:18) Cei răsvrățiți n'au voit să se hrănească din hrana spirituală care a fost pusă pe masa Domnului, deoarece ei au

fost bolnavi spirituali și n'au avut poftă de ea. (Proverbe 1:7) Ei n'au cunoscut nici atunci și nu cunosc nici astăzi pe învățătorii adevărați, ci așteaptă învățatură dela oameni. (Isaia 30:20) Mulți dintre aceia, cari s'au căit mai târziu, nu s'au nutrit din hrana hotărâtă de Domnul pentru ai săi, și așa au ajuns cu aceia cari nu s'au căit până „lângă porțile morții [spirituale]”. (1 Ioan 5:16) Cei ce-au stăruit în răsvrătirea lor n'au intrat pe calea croită și pe calea adevărată a sfințeniei. (Ezechiel 35:8) De aceea zice Scriptura: „Nebunii mor fiindcă n'au judecată”. (Proverbe 10:21) Aceștia nu slujesc și nu laudă pe Domnul, ci ajung până la porțile morții. Cei ce-au rămas în această stare de rebeliune au trebuit să moară, altora însă, cari au ajuns pe căi greșite împreună cu ei s'au căit, li s'a arătat îndurare. „Atunci, în strămtorarea lor, au strigat către Domnul, și el i-a izbăvit din necazurile lor” (Psalm 107:19) „Până ce am fost smerit înaintea să fi fost umilit; după trad. Dr. N. Nitzulescu, rățeam: dar acum păzesc Cuvântul tău”. (Psalm 119:67) Cei ce prin necazul lor ajung la cunoștința stării lor mizere și strigă la Domnul, primesc dela el îndurare și ajutor. Versetul 19 al Psalmului 107 este numai o repetare a versetelor 6 și 13 ale acestui Psalm; deosebirea constă numai din aceea că versetul 6 și 13 vorbesc despre lucruri trecute, în timp ce versetul 19 se referă la timpul prezent (în traduceri engleze și germane ale Bibliei); așa este arătată îngrijirea și îndurarea lui Dumnezeu pentru aceia cari dela venirea Domnului la templu au ajuns în greutăți. Chiar și dacă unii din clasa templului ajung în greutăți, însă după aceea observă starea lor și se căiesc și se întorc repede la Domnul, el se îndură de ei.

⁴⁹ Când unii au ajuns pe căi greșite din pricină că au privit la conducătorii omenești, nebuni ca să fie sfătuiți și conduși de ei, dar după aceea recunosc greșala lor și se căiesc și strigă la Domnul, atunci el îi ascultă; aceasta s'a anunțat dinainte în cuvintele următoare: „A trimis cuvântul său și i-a tămăduit, și i-a scăpat de groapă”. (Psalm 107:20) Satan a pus lajuri și curse în cale și nebunii ajung în ele și rămân acolo dacă nu se căiesc și strigă la Domnul. Ceice caută în mod sincer pe Domnul găsesc îndurare. „Prin dragoste și credincioșie omul ispășește nelegiuirea, și prin frica de Domnul se abate dela rău”. (Proverbe 16:6) „Ai milă de mine, Doamne, căci mă ofilesc! Vindecă-mă Doamne, căci îmi tremură oasele”. (Psalm 6:2) „Doamne, Dumnezeule, eu am strigat către tine, și tu m'ai vindecat” (Psalm 30:2) Cei ce se întorc dela închinarea la creaturi și se devotează cu totul Domnului și devin silitori în facerea voinței lui, primesc binecuvântarea lui; apoi cântă într'adevăr după cum este scris: „Binecuvântează, suflete, pe Domnul, și nu uita niciuna din binefacerile lui! El îți iartă toate fărădelegile tale, el îți vindecă toate boalele tale”. — Psalm 103:2, 3.

⁵⁰ Privilegiul și datorința celor restatorniciți sunt de a fi activi și de a vesti mesajul lui Iehova altora. „Mulțumească Domnului pentru îndurarea lui, pentru minunile lui către fiii oamenilor; să jertfească jertfe de laudă, și să proclame faptele lui cu cântări de bucurie”. -- Psalm 107 vers. 21, 22; trad. Dr. N. Nitzulescu.

⁵¹ Acești restatorniciți trebuie să iete parte cu energie la vestirea laudei lui Iehova și a împărăției sale, deoarece acest serviciu este expresiunea devotamentului lor deplin față de Iehova. (Evrei 13:15; Isaia 12:4) Pentru a putea rămânea spiritual sănătoși, trebuie să iete parte în mod harnic la serviciul lui Iehova, și anume cu încredere în Dumnezeu și bucurie pentruca alții să audă și să afle despre Iehova. Toate textele acestea biblice și faptele binecunoscute se potrivesc exact la aceia cari au fost odată candidați la împărăție; din aceasta se poate vedea că textul de mai sus din Psalmul 107 cu privire la prizonieri se referă la candidații spirituali la împărăție și nu la mulțimea mare de oameni. În acest punct al aplicării Psalmului 107 are loc o schimbare după cum se va observa cu ocazia examinării pe mai departe a psalmului.

Servul ales

²² Deși este adevărat că Christos Isus a fost servul ales al lui Iehova de când a devenit „urizitorul” unei mântuirii vecinice” (Evreii 5:9), totuși pare că profetia din Isaia 42:1 se aplică în mod deosebit la timpul când Domnul Isus se arată în templu pentru judecată. Atunci a devenit el servul sau robul ales al lui Iehova investit cu putere și autoritate și acolo începe să execute lucrarea judecării. În profetia lui Isaia Iehova declară: „Am pus duhul meu peste el: el va vesti neamurilor judecata”. Când Iehova în anul 1914 a pus pe Christos Isus pe tron, l-a trimis să domnească în mijlocul dușmanilor lui; în 1918 Isus a venit în templu la judecată și după aceea au fost adunate toate națiunile înaintea lui. (Matei 25:31) După cum arată textele biblice citate mai sus în timpul venirii sale la templu cei devotați lui Dumnezeu au fost în temniță sau în alte cătușe ale organizației lui Satan, și aceasta a cuprins atât pe aceia cari au devenit mai târziu o parte a „servului rău” cât și aceia cari mai târziu au format clasa „servului credincios și înțelept”. În acel timp organizația lui Satan a adus mare întuneric peste pământ și întunecime deasă peste popor. Multe persoane sincere au fost ținute în robie de organizația lui Satan; Christos Isus „servul ales al lui Iehova le-a deschis ochii și le-a condus în lumină. Iehova zice lui Christos Isus. „Eu te-am pus ca să fii lumina națiunilor, ca să deschizi ochii orbi, să scoți din prinsoare pe prizonieri, și din temniță pe cei ce șed în întuneric”. (Isaia 42:6, 7) Pentru a putea împlini lucrarea deschiderii ochilor orbi trebuie purtată luptă împotriva organizației lui Satan, fiindcă cel rău nu va lăsa de bună voie ca ochii oamenilor să fie deschisi pentru cunoștința adevărului, ci, dimpotrivă, se va împotrivi cu violență fiecărui adevăr, și aceasta a și făcut-o până în ziua de astăzi. Înainte de venirea Domnului Isus în anul 1918 la templu pentru judecată ochii celor credincioși au fost în multe privințe orbiți, aceasta reiese din profetia lui Moise. (Deuteronomul 29:4) Acest lucru și este adevărat pe deplin prin fapte, deoarece noi vedem acum că mulți au fost orbi pentru un mare număr din adevărurile mari ale Scripturii. Numai după venirea Domnului Isus în templu a primit rămășița credincioasă o înțelegere cu privire la numele și scopul lui Iehova. Lucrurile mai adânci ale Cuvântului lui Dumnezeu le-au fost descoperite numai după ce au fost adunați în templu, și de atunci încoace numai aceia au fost învățați de Dumnezeu cari au fost ascultători bucurători, și ai căror ochi de aceea au și fost deschisi, și cari au primit aprobarea lui Dumnezeu. — Vezi cartea „Iehova”, paginile 265, 266, în englezește.

²³ Când acești aprobați au fost scoși din prinsoarea lui Satan și au fost aduși la templu, au fost puși ca clasa numită „servul credincios și înțelept” și au devenit o parte a servului ales; pe această clasă a însărcinat-o Domnul cu mărturia sa, și pe această mărturie trebuie să o transmită după porunca lui Dumnezeu. Christos Isus a deschis mai întâi ochii orbi ai rămășiței, și după aceea o întrebuințează la ducerea mărturiei prin care sunt deschisi ochii orbi ai altora.

²⁴ În cursul războiului mondial poporul credincios al lui Dumnezeu a fost prins în laț și a fost ținut în împiedecare de organizația lui Satan, și după aceea în anul 1919 au fost rupte cătușele. Textele următoare se referese așa dar după cât se pare la cei credincioși față de cari Domnul și-a exprimat aprobarea la sosirea lui în templu: „Și totuși poporul acesta este un popor prădat și jăfuit! Toți zac înlănțuiți în peșteri, și înfundați în temnițe. Sunt lăsați de pradă, și nimeni nu-i scapă! Jăfuiți, și nimeni nu zice: Dă înapoi! Cine dintre voi, însă, pleacă urbea la aceste lucruri? Cine vrea să ia aminte la ele și să asculte pe viitor? Cine a dat pe Iacob pradă jăfului, și pe Israel în mâinile jăfuitorilor? Oare nu Domnul, împotriva căruia am păcătuit? Ei n-au voit să umble pe căile lui, și n-au ascultat legea lui”. — Isaia 42:22-24.

²⁵ Acești fii ai lui Dumnezeu au șezut în cătușele organizației lui Satan în întuneric, și Iehova a întrebuințat

pe servul său ales Christos Isus să-i scoată din prinsoare. După ce Iehova i-a scos în felul acesta din starea lor de împiedecare, zice acestor credincioși: „Acum, așa vorbește Domnul, care te-a făcut, Iacobe, și Cel ce te-a întocmit, Israele! Nu te teme de nimic, căci eu te izbăvesc [te-am deslegat din prinsoare], te chem pe nume: ești al meu... Nu te teme de nimic, căci eu sunt cu tine, eu voi aduce înapoi neamul tău dela răsărit, și te voi strânge dela apus. Voi zice miazănoaptei [Babilonului]: Dă incoace! și miazăzilei [Egiptului]: Nu opri evreește: nu ținea în prinsoare, ci adu-mi fiii din țările depărtate și ficele dela marginea pământului: pe toți ceice poartă numele meu și pe cari i-am făcut spre slava mea, pe cari i-am întocmit și i-am alcătuit... Voi sunteți martorii mei, — zice Domnul, — voi și robul meu pe care I-am ales, ca să știți, ca să mă credeți și să înțelegeți că eu sunt: înainte de mine n'a fost făcut niciun Dumnezeu, și după mine nu va fi”. (Isaia 43:1, 55--7, 10) Prin aceasta Domnul marchează pe acești prizonieri în mod definitiv ca martorii săi.

²⁶ Prima ceală de prizonieri care a fost scoasă afară, a fost ceata celor preumbriți prin Mardoheu și Naomi. Aceștia au fost numiți „servul credincios și înțelept” căruia Domnul i-a predat toate interesele împărăției de pe pământ, și aceștia au fost făcuți martorii lui Iehova. Ei au fost prizonieri până în anul 1919 când au fost puși apoi în libertate de mai marele Cir, Christos Isus, servul ales al lui Iehova; după aceea acești liberați au devenit servul. Clasa Mardoheu și Naomi nu sunt toți prizonierii, mai există și alții, deoarece este scris că întreaga lumea este sub stăpânirea celui rău. Mai întâi a trebuit scoasă o clasă reprezentată prin Rut și Estera; aceștia la rândul lor trebuie să fie întrebuințați de mai marele Cir pentru ca să scoată și pe alții din prinsoarea Babilonului. Intreaga lucrarea aceasta trebuie făcută înainte de Armagedon, și toți cari nu fug afară din Babilon și nu-și scapă în felul acesta viața, vor fi prăpădiți și nimicivi împreună cu Babilonul. (Ieremia 51:6) Când robul ales al lui Iehova Christos Isus, mai marele Cir, a fost trimis să domnească, a aruncat mai întâi din cer pe Satan și pe organizația lui (Babilon), și după aceea a liberat pe clasa prizonierilor de pe pământ. Cu privire la aceasta este scris: „Așa vorbește Domnul către unsul său, către Cir, pe care-l ține de mâna dreaptă, ca să doboare neamurile înaintea lui, și să deslege brâul împărățiilor, să-i deschidă porțile ca să nu se mai închidă... Eu l-am ridicat, în dreptatea mea, și voi netezi toate cărările lui. El îmi va zidi iarăși cetatea, și va da drumul prinșilor mei de războiu, fără preț de răscumpărare și fără daruri, zice Domnul oștirilor”. — Isaia 45:1, 13.

²⁷ Faptele arată peste orice îndoială că mai întâi au fost liberați cei credincioși și au fost făcuți membrii ai clasei servului, iar acum este în curs lucrarea de a deschide ochii „mulțimii mari de oameni” și de a o libera din închisoare. Aceste adevăruri descoperite acum poporului lui Dumnezeu trebuie să însemne că nimicirea completă a Babilonului este aproape, și că prizonierii trebuie să fugă acum pentru a-și scăpa viața. Martorii lui Iehova au fost însărcinați să aducă la cunoștința prizonierilor aceste adevăruri, și ei nu se pot sustrage dela această obligațiune. Domnul a poruncit și ei trebuie să asculte.

(Urmează)

Întrebări pentru studiu

Alin. 38—42. Arată motivul pentru faptul că două clase deosebite s'au dezvoltat din stările amintite mai sus. Când și cum le-a rupt Domnul cătușele și i-a scos din întuneric și și-a scăpat din necazurile lor?

Alin. 43, 44. Ce a fost apoi cântecul celor credincioși? Cui și pentru ce au adus ei în felul acesta laudă și rugămintele stăruitoare?

Alin. 45—48. Când, cum și pentru ce a sfărâmat Domnul porțile de aramă și a rupt zăvoarele de fier? Aplică versetul 17. Ocupat-au membrii clasei servului cre-

dineios o atitudine clară împotriva organizașunii lui Satan? Explică pentruce au fost aceștia curățiți, în timp ce ceilalți au ajuns „până la porțile morșii.

Alin. 49-51. Arată împlinirea versetului 20. Ce este privilegiul și datorința acelor care au fost restatornicii în felul acesta?

Alin. 52-55. Când și cui se aplică Isaia 42:1? Cu privire la Isaia 12:6, 7: Cine este dat „ca să fie lumina neamurilor?” Când și cum au fost deschși ochii orbi

și scoși din prisoare atât prizonierii cât și cei ce-au locuit în întunerie? Explică cum au fost jefuiți și prădați și prinși în laș și luați prizonieri? Arată scopul pentruce au fost liberați din această stare. Alin. 56, 57. Arată că lumina și liberarea prizonierilor este o lucrare progresivă care trebuie făcută înainte de Armagedon. Ce însemnare dă aceasta răspunderii celor liberați?

W. T. din 1 Septembrie 1935.

PRIZONIERI

„Să deschizi ochii orbilor, să scoți din temniță pe cei legați, și din prisoare pe cei ce locuiesc în întunerie.

-- Isaia 42 : 7.

PARTEA II-a.

IEHOVA a învățat pe poporul lui în mod formal că lucrurile pe cari le-a permis să se întâmple Izraelului natural au fost pilde sau lipi despre lucruri cu mult mai mari cari i se vor întâmpla Izraelului spiritual cu deosebire la sfârșitul lumii. Lumea lui Satan a existat până în anul 1914 fără ca Dumnezeu să se amestece în afacerile ei, și acolo i-a sosit sfârșitul, deoarece atunci s'a început „ziua lui Iehova”. De atunci începe Iehova a permis să aibă loc evenimentele în împlinirea profeșiei sale scrise cu mult timp înainte de aceasta. Multe din aceste profeșii s'au împlinit în mie la Izraelul natural, dar acum se împlinesc în măsură mai mare sau deplină la Izraelul spiritual. Iehova n'a luat măsuri pentru fecterea de inebisori și pentru întemnișarea celor ce calcă legea sa. Satan însă a făcut temnițe în organizașunea lui, și Dumnezeu nu împiedecă pe Satan și pe organizașunea lui să arunce la anumite timpuri pe unii dintre credincioșii lui Dumnezeu în temniță. Ducerea în captivitate sau robie a poporului ales al lui Dumnezeu, a Izraelului natural, de organizașunea lui Satan a preumbrat lucruri cari vor trebui să se întâmple mai târziu în legătură cu poporul lui ales Izraelul spiritual. Iosif a fost un om al lui Dumnezeu, și totuși a fost permis să fie aruncat într-o temniță. (Geneza. 40:3, 15) Cu privire la întemnișarea lui Iosif este scris: „Le-a trimis picioarele în lanțuri, l-au pus în fiare, până la vremea când s'a întâmplat ce vestise el, și până când l-a încercat Cuvântul Domnului”. -- Psalm 105:17-19.

² Iosif a fost un tip al lui Christos Isus, și strângerea picioarelor lui Iosif în lanțuri arată că membrii picioarelor lui Christos vor fi împiedecați, legați și întemnișati. În numărul trecut al revistei a fost adusă dovada biblică că urmașii credincioși ai lui Christos Isus au fost în temniță și în cătușe și au fost jefuiți de libertatea lor când Christos Isus s'a arătat în templu în anul 1918.

³ Noi examinăm acum psalmul 107 mai departe și observăm că versetul 23 arată o schimbare a claselor la cari se aplică această profeșie: „Ceice se pogoriseră pe mare în corăbii, și făceau negoț pe apele cele mari”. Izraeliți n'au fost un popor marinari ci au tocmii marinari de altă nașionalitate pentru navigașia lor. Iehova a făcut să se scrie profeșia următoare: „Zabuon va locui pe țarmul mărilor, lângă limanul corăbiilor, și hotărul lui se va îndinde înspre Sidon”. (Geneza 49:13) „Galaadul de dincolo de Iordan nu și-a părășit locuinșă. Pentruce a stat Dan pe corăbii? Așer a stat pe malul mării, și s'a odihnit în limanurile lui”. (Judecătorii 5:17) „Împăratul Solomon a mai făcut și corăbii la Eșion-Gheber, lângă Elol, pe țarmurile mării Rosii, în țara Edomului. Și Hiram a trimis cu aceste corăbii, la slujitorii lui Solo-

mon, pe înșși slujitorii lui, marinari cari cunoșeau marea. S'au dus la Ofir, și au luat de acolo aur, palșuri sute douazeci de talanși, pe cari i-au adus împăratului Solomon”. (1 Impărași 9:26-28) „Iosafat a făcut corăbii din Tars ca să meargă la Ofir să aducă aur; dar nu s'au dus, căci corăbiile s'au sfărâmat la Eșion-Gheber. Atunci Ahazia, fiul lui Ahab, a zis lui Iosafat: Vrei ca slujitorii mei să meargă împreună cu ai tăi pe corăbii? Dar Iosafat n'a voit”. (1 Impărași 22:48, 49) Acesta pare să fi fost sfârșitul comerșului pe mare al lui Izrael.

⁴ Când Iona s'a coborât la Iafu, corăbierii de pe corăbia cu care a făcut călătoria n'au fost izraeliți ci au fost de altă nașionalitate și ei au auzit prin Iona de Iehova. (Iona 1:5, 6) Această parte a profeșiei psalmului 107 despre „ceice se coboară pe mare în corăbii” se referesh după cât se pare la alșii decât la Izraelișii spirituali, și aceste alte persoane se îngrijesc de „transportul pe apă” pentru Izraelișii spirituali. Se pare că aici sunt reprezentați ca marinari sau corăbieri „mulșimea mare de oameni” sau clasa Ionadab din timpul de aslăzi. Aceștia nu sunt martorii unși ai lui Iehova cari au fost aleși din lume ca popor pentru numele lui, ci oameni cari s'au ocupat cu comerșul pe mare și sunt legați cu oamenii înștrăinași de Dumnezeu și umblă împreună cu alșii din elementul comercial al organizașunii lui Satan după afacerile lor. (Ezechiel 27:9, 25) Ei sunt membrii mulșimii mari de oameni sau ai clasei Ionadab cari „fac negoț pe apele cele mari”, adică cu mulți oameni ai acestei lumi. Pe aceste ape își face lucrul organizașunea lui Satan. Aceste „ape mari” (Ieremia 51:13) sunt oamenii înștrăinași dela Dumnezeu. -- Apocalips 17:15.

⁵ Vine timpul când persoanele de bine vor afla ceva despre scopurile și faptele mari ale lui Iehova. Ele primesc această informașune prin martorii pe cari Iehova îi trimite să proclameze mesajul împărașiei. „Aceia au văzut lucrările Domnului și minunile lui în mijlocul adâncului”. (Psalm 107:21) Cei care au o dorinșă de a învășă văd lucrările lui Iehova, și anume în predicarea evangheliei împărașiei lui Dumnezeu prin martorii lui credincioși, și ei văd și aceea că acești credincioși fac lucrul acesta în împrejurări foarte grele. Inimile lor simpatizează cu martorii lui Iehova, și prin urmare cu Iehova însuși. Mai târziu văd minunile lui Dumnezeu în bătălia Armagedonului, și așa va fi necaz mare peste întregă „marea”, adică peste toși oamenii înștrăinași de Dumnezeu ai pământului. „Minunile lui în mijlocul adâncului” sunt judecășile sale executate prin Christos Isus împotriva „Leviatanului” mare, care monstru se mișcă printre oamenii înștrăinași dela Dumnezeu. „În ziua aceea va pedepsi Domnul cu sabia sa cea grea și mare și

zare, pe Leviatan, pe șarpele cel repede, da, pe Leviatan, pe șarpele cel inelat; și va ucide pe crocodilul din mare". — Isaia 27:1; trad. Dr. N. Nitzulescu.

* În Armaghedon Dumnezeu aruncă în adâncul nimicirii pe prigonitorii poporului său care a dat mărturie în mod atât de credincios pentru numele lui: în același timp însă umbrește și ocrotește pe credincioșii săi și pe toți cari au căutat cu zel smerenie și dreptate. Acestea sunt unele din „minunile lui în mijlocul adâncului”. Neemia 9:11; Psalm 69:15.

† Oamenii cari sunt instrăinați dela Dumnezeu vor fi șarpele uluși și incremenți când Iehova va da porunca pentru începerea bătăliei celei mari: „El a zis, și a pus să sufle furtuna, care a ridicat valurile mării”. Psalm 107:25; Iehova dă porunca pentru începerea luplei, în-ace-mai după cum a stărnit furtuna împotriva corăbiilor în care a călătorit Iona. „Dar Domnul a făcut să sufle pe mare un vânt năpraznic, și a stărnit o mare furtună. Corabia amenința să se sfărâme”. Iona 1—1. Intreagă organizațiunea lui Satan va vedea atunci că Iehova a ridicat uraganul uriaș. „Așa zice Domnul: Iată, voi înscula asupra Babilonului, și asupra celor ce locuiesc în mijlocul împotrivilor mei, un vânt stricător”. (Ieremia 51:1; trad. Dr. N. Nitzulescu); Organizațiunea lui Satan de pe pământ, care apare acum în ochii oamenilor atât de puternică, cu deosebire în ochii oamenilor marelui comerț, va vedea că corăbiile ei au văslit în ape pustiiitoare. „Spune Tirului: Tu, care stai pe malul mării, și faci negoț cu popoarele unui mare număr de ostroave, așa vorbește Domnul Dumnezeu: Tirule, tu ziceai: Eu sunt de o desăvârșită frumusețe!... Vășlașii tăi te duceau pe ape mari; dar un vânt dela răsărit te va sfărâma în inima mărilor!” — Ezechiel 27:3, 26.

‡ Valurile mării sunt popoarele pe cari Satan le-a instrăinat dela Dumnezeu și ele vor fi îngrozitor de neliniștite când Domnul începe marea bătălie. Atunci va fi o astfel de turburare printre oameni cum nu mai fusese niciodată: „Se suiau spre ceruri, se pogorau în adânc; sufletul le era pierdut în fața primejdiei”. (Psalm 107:26) Toate necazurile pe cari le-au adus vreodată oamenii sau Diavolul peste pământ vor apărea o nimică în comparație cu Armaghedonul. Atunci oamenii pământului vor fi în puterea furtunei puternice a lui Iehova. Iona de asemenea a fost lăsat în puterea furtunei (Iona 1:11) Ce va fi însă cu „ceice se pogoriseră pe mare în corăbii”, adică cu Ionadabii? „Sufletul le era pierdut în fața primejdiei”. Când vor vedea pustirile îngrozitoare pe cari le va face Armaghedonul, cei ce vor rămânea în viață se vor cutremura în fața întregii grozavii a acelei nimiciri. „Apucați de anțele, se clătinau ca un om beat, și zădarnic le era toată iscusința și toată înțelepciunea lor se pierde; după trad. Dr. N. Nitzulescu”.

§ Psalm 107:27 Ionadabii vor înțelege acum ce zădarnică și nefolositoare este toată înțelepciunea acestei lumi. Traducerea Zürcher, în limba germană, a Bibliei zice: „Și toată înțelepciunea lor va fi înghițată”. Ei vor afla că ei niciodată nici n'au început măcar să câștige înțelepciune înainte de a se fi pus pe partea lui Iehova și că adevărul pe care l-au câștigat după aceea a venit de sus. Ei vor recunoaște pe deplin că omul este cu totul nepulincios și că nu poate face nimic fără de Domnul. În acea furtună înspăimântătoare care va bicui întreg pământul, ei vor vedea cum toată înțelepciunea omenească și toate planurile omenești vor fi mălurate și înghițate de tot pentru totdeauna.

¶ Încă de pe acuma mulțimea mare de oameni începe să cunoască adevărul că Iehova este singura lor țarie; și acest adevăr va fi văzut și priceput și mai clar în Armaghedon. „Atunci, în strâmtorarea lor, au strigat către Domnul, și el i-a izbăvit din necazurile lor”. Psalm 107:28; „Ei strigă acum la Iehova și ei vor striga mai departe la el când se apropie marea vijelie și când va mugii. Ei au primit lămurirea lor prin strădunițele martorilor lui Iehova, și aceasta arată că ei îi cunosc ca pe martorii unși ai lui Iehova.

¶ Când văd că singurul lor mijloc de scăpare este în puterea lui Iehova prin Christos Isus, se vor ruga cu ardoare la Iehova. În Armaghedon și în mijlocul furtunei înspăimântătoare se vor acăța de stânca mare Iehova Dumnezeu și de piatra sa puternică Christos Isus. Regele, și vor striga ca să fie cruțați și scăpați. Iona pare a reprezenta pe martorii lui Iehova și marinarii cari au văslit corabia lui par a reprezenta pe mulțimea mare de oameni sau pe Ionadabii. „Oamenii aceștia văsliau ca să ajungă înapoi la uscat, dar nu puteau, pentru că marea se întărita tot mai mult împotriva lor. Atunci au strigat către Domnul, și au zis: Doamne, nu ne pierde din pricina vieții omului acestuia, și nu ne împovăra cu sânge nevinovat! Căci, tu, Doamne, faci ce vrei!” — Iona 1:13, 14.

¶ Iehova și-a dat cuvântul că acești Ionadabii cari căută acuma smerenie și dreptate vor fi ascunși, ocrotiți și adăpostiți și ținuți în viață în decursul furtunei celei mari. Profetul zice: „El Iehova i-a izbăvit din necazurile lor”. Ionadabii sunt devoțiați în mod sincer lui Iehova căci altfel nu i-ar asculta și mântui din uraganul puternic. Banda fășarnicilor „creștinătății” este de asemenea o gloată mare; însă Dumnezeu nu-i va asculta strigătul. Acești fășarnici refuză acum să asculte mărturia pe care li-o aduc martorii lui Iehova și de aceea Dumnezeu nu va da atențiune strigătului acestor fășarnici în Armaghedon. „Atunci mă vor chema, și nu voi răspunde; mă vor căuta, și nu mă vor găsi. Pentru că au urit știința, și n'au ales frica Domnului, pentru că n'au iubit sfaturile mele, și au nesocotit toate muștrările mele”. — Proverbe 1:28-30.

¶ Când furtuna va fi sfărâmată complet pe organizațiunea lui Satan, atunci se va potoli: „A oprit furtuna, a adus liniștea, și valurile s'au potolit”. (Psalm 107:29; Iehova va porunci maresăului său să oprească lupla, și atunci va înceta furtuna: „Oprește furtuna, în adiere o preface, și valurile se alină”; trad. Dr. N. Nitzulescu. Aceasta va însemna sfârșitul mâinii lui Iehova și că organizațiunea vizibilă a lui Satan este nimicată de tot. „Corăbiile din Tarsis” în serviciul elementului comercial crud și a altorfel de interese egoiste asemănătoare, vor fi sfărâmate atunci complet. „Bocâți-vă corăbiile din Tarsis! Căci cetățuia voastră este nimicată”. — Isaia 23:1, 14.

¶ Armaghedonul va fi atât de îngrozitor încât nu poate fi descris cu cuvinte omenești, și acum se arată ce fericiți vor fi toți cei ce vor rămânea în viață: „Ei s'au bucurat că valurile s'au liniștit, și Domnul i-a adus în limanul dorit”. (Psalm 107:30; Ionadabii cari au fost odată prizonieri în organizațiunea lui Satan, dar cari au scăpat din ea și vor fi fost martori oculari ai nimicirii acestei organizațiuni nelegiuite și ai justificării numelui lui Iehova, vor fi după aceea veseli și vor chiui de bucurie și vor cânta împreună: „Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, și pace pe pământ între oamenii plăcuți lui”. — Luca 2:14.

¶ Aceștia au dorit un liman al liniștei, și Iehova îi va conduce în acest liman. Înainte ca uraganul Armaghedonului să izbucnească în toată furia sa, mulțimea Ionadabii trebuie să se aștepte pe calea spre limanul lui Dumnezeu; ei trebuie să facă aceasta prin aceea că se pun pe față pe partea lui Iehova. Călătoria lor se începe pe o mare neliniștită de oameni nelegiuiți, însă cu toată împotrivirea ei vâslește înainte ca să ajungă un loc al siguranței. Numai Iehova prin mâna lui Christos Isus îi poate conduce și aduce vii prin furtună în limanul lor dorit. „Din pricina celor aleși” a scurtat Iehova necazul început în anul 1914 pentru ca astfel să facă posibil ca să se deie mărturia națiunilor pentru că oamenii binevoitori cari formează mulțimea mare de oameni sau gloata mare să fie adunați și să fie aduși „în limanul dorit”. După ce Ionadabii vor fi conduși în felul acesta în limanul dorit, cântă împreună cu întreagă organizațiunea lui Dumnezeu: „O, de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea lui față de fiii oamenilor!” (Psalm 107:31; Corăbierii din corabia cu Iona au adus în decursul furtunei jertfa lui Iehova. Aceasta pare a zice că după Armaghedon supraviețuitorii aceluia necaz mare

vor vesti tuturor celor ce vor fi inviați minunile lui Iehova și faptele lui mari.

¹³ Ionadabii, mulțimea mare de oameni, trebuie să preamărească și să slujească de pe acuma pe Iehova și să facă acest lucru și în cursul Armaghedonului și și după aceea: „Să-l înalțe în adunarea poporului, și să-l laude în adunarea bătrânilor!” — Psalm 102:32.

¹⁴ Ei îl laudă de pe acuma deoarece văd prin credință lucrarea viitoare minunată și neobișnuită a lui Iehova și știu că aceasta va justifica numele lui sfânt. După Armaghedon trebuie să vină pe calea croită la Sion, și pe cale trebuie să cânte slava lui Iehova înaintea celor cari vor fi inviați atunci din moarte. După traducerea engleză Rotherham acest text sună: „Să-l laude în ceala bătrânilor cari șed”; adică în mijlocul cetii martorilor lui Iehova. Alte texte biblice arată că unii dintre martorii lui Iehova după Armaghedon vor fi încă tot pe pământ, și aceștia sunt cuprinși în bătrânii cari sunt descriși în Apocalips 4:4. După Armaghedon mulțimea mare de oameni sau ceala Ionadab va cânta împreună cu martorii lui Iehova de pe pământ mai departe lauda lui Iehova; și după ce martorii lui Iehova vor fi luați de pe pământ, mulțimea mare de oameni va continua să preamărească pe Iehova cu cântări de mântuire, și în veci vor fi auzite pe pământ preamăririle sale.

Un alt tablou profetic

¹⁵ Profeția Psalmului 107 se întoarce acum la timpul venirii Domnului Isus la templu pentru judecată: „El prefăce răurile în pustiu, și izvoarele de apă în pământ uscat”. (Psalm 107:33) Judecata la casa lui Dumnezeu s'a început când Christos Isus s'a arătat în putere și slavă în templu. (1 Petru 4:17) „Creștinătatea” a susținut mult timp a fi casa lui Dumnezeu și izvorul apei adevărului spre binele oamenilor. Însă la începutul judecății „creștinătatea” devine un loc uscat și pârliț. „Creștinătatea” a fost la început roditoare, dar mai târziu a căzut de la Dumnezeu și a trecut la Diavolul și a devenit cu totul neroditoare: „Țara roditoare în țară sărată, din pricina răutății locuitorilor ei”. — Psalm 107:34.

¹⁶ Acest limbaj este foarte tare și descrie cum devine „creștinătatea” atât de neroditoare încât nu produce nimic spre slava Domnului. Judecata Domnului este acum rostită împotriva „creștinătății” devenită neroditoare și tot așa și împotriva clasei „servului rău” sau „omului păcatului”, și aceștia sunt asemănători țării sărate sau cu totul neroditoare. Iehova trimite o foamete în țara lor după auzirea Cuvântului lui Dumnezeu. Unora ca acestora, Dumnezeu nu le descopere scopurile sale, și ei n'au nici o înțelegere a profetei sale. Faptele din ziua de astăzi adevărate pe deplin această concluziune. Nici „creștinătatea” și nici clasa „servului rău” nu au vre-o înțelegere oarecare a profetei, și ele refuză ca să facă o străduință sinceră ca să învețe. Clasa „servului rău” neagă că Domnul Isus a venit la templu și vorbește cu dispreț despre acest fapt, și ea de asemenea nu are nici-o înțelegere nici a celorlalte profesii pe cari le descopere Domnul acum. În același chip stă lucrul și cu întreg clerul „creștinătății”.

¹⁷ Rămășiței îi este permis acum să vadă și să înțeleagă scopul lui Iehova. În decursul războiului mondial starea rămășiței a fost asemenea unei pustietăți, și a-nume din pricina multelor prigoniri pe cari le-a adus organizațiunea lui Satan peste ei. Dumnezeu însă i-a scos din această stare de pustietate și preschimbat această stare într-o stare fericită și roditoare. „Tot El prefăce pustiu în iaz, și pământul uscat în izvoare de ape”. — Psalm 107:35.

¹⁸ Martorii credincioși adevărați ai lui Iehova de pe pământ au devenit izvoarele apei Domnului ca să aducă apa dătătoare de viață oamenilor cari însetează după ea. Astăzi starea pământescă a rămășiței credincioase este asemănătoare unui „iaz” sau unor „izvoare de ape” înviorătoare. Aceasta este starea prezentă înviorătoare a

rămășiței. „Așează acolo pe cei flămânzi, și ei întemeiază o cetate ca să locuiască în ea”. — Psalm 107:36.

¹⁹ Locuind acolo acestor credincioși ai rămășiței le este permis ca instrumente ale lui Dumnezeu să iele parte la punerea temelieiilor pământului. (Isaia 51:16) Acești martori credincioși ai lui Iehova au acum locuința lor în serviciul evangheliei împărăției, în organizațiunea Sionului; și de aici nu vor fi alungați niciodată de Satan sau de vreunul din servii săi nelegiuți. Dumnezeu și-a întins mâna sa peste ei, și ei au făcut din Iehova sanctuarul și frica lor.

²⁰ Rămășița credincioasă nu este leneșă, ei duc cu sârguință lucrarea sa înainte. „Însămânțează ogoră, să-dese vii, și-i culeg roadele”. (Psalm 107:37) Pe aceste fructe ale împărăției cu cari Dumnezeu în mila sa i-a binecuvântat atât de bogat prin Christos Isus rămășița credincioasă le duc cu bucurie altora pentruca numelui lui Iehova să fie cunoscut printre oameni. (Matei 21:13) Cei ce la venirea Domnului Isus în templu au fost găsiți credincioși și cari prin urmare au format membrii originali ai clasei „servului credincios și înțelept” și au rămas activi în ascultare față de poruncile Domnului sunt binecuvântați cu privilegiul să înmâneze fructele împărăției altora cari sunt aduși în turmă; așa este înmulțit numărul membrilor clasei „servului”: „El îi binecuvîntează, și se înmulțesc nespuse, și nu le împușinează vitele”. — Psalm 107:38.

²¹ Aceasta înseamnă că ei au purtat și au dus mereu fructele împărăției celor cari au fost preumbriți prin Rut și Estera și cari aud mesajul adevărului și cari prin mila lui Dumnezeu au fost făcuți o parte a Sionului. Clasa Rut și Estera au fost mai de mult de asemenea în captivitatea unei părți oarecare a organizațiunii lui Satan, fie în sistemele bisericesti sau în afară de sistemele religioase, deoarece au fost stăpâniți de Satan și au fost mărginiți în libertatea lor. Când au auzit însă adevărul, i-au urmat și au fost aduși la Sion și în organizațiunea mare a lui Dumnezeu. Rămășița credincioasă continuă să ducă altora fructele împărăției, și în această lucrare „Dumnezeu” nu le împușinează vitele”. „Vitele” sunt un simbol al mijloacelor întreprinse la ducerea înainte a lucrării organizațiunii Domnului și reprezintă atât vase sau instrumente neînsuflețite cât și însuflețite. Cele neînsuflețite sunt lucruri ca mijloace de transport, aparate de vorbit, automobile cu difuzoare, gramofone și alte mijloace asemănătoare cari slujesc la transmiterea mesajului adevărului oamenilor; în timp ce lucrurile însuflețite se pot vedea în clasa Ionadab, și anume în ajutorul ei la ducerea înainte a mesajului. Mai întâi aud ei înșiși mesajul și după aceea se alătură vestirii lui. (Apocalips 22:17) Acum nu se poate observa o împușinare ei dimpotrivă o înmulțire în numărul celor cari cântă împreună preamărirea lui Iehova.

²² Timpul de mare necaz peste poporul lui Dumnezeu a fost în decursul perioadei războiului mondial, și Psalmul profetic se întoarce acum la acel period. „Dacă sunt împușinați țarâși; după Biblia engleză” și apăsați prin asuprire, nenorocire și suferință”. (Psalm 107:39) După Biblia engleză s'ar putea spune că este scris că va fi un nou period al necazului peste rămășiță. Alte texte biblice însă arată că aceasta nu poate fi adevărat, deoarece este făgăduit: „Căci toiagul de cărmuire al răutății nu va rămânea pe moștenirea celor neprihăniți (după alte trad.: drepti)”. (Psalm 125:3) Dinpotrivă, făgăduința lui Dumnezeu sună că rămășița sub învățării săi Iehova și Christos Isus se va bucura de prosperitate, de pace mare și de bucurie statornică. În alte traduceri cuvântul „țarâși” nu apare, și redarea textului sună: „Sunt împușinați și umiliți de apăsaarea nefericirii și întristării”. (după trad. Dr. N. Nitzescu) Întâmplările din cursul perioadei războiului mondial corespund în mod exact acestei descrieri profetice și de aceea acest text trebuie să se referească la acel timp. Când poporul lui Dumnezeu a fost apăsat, mulți au căzut și de aceea a scăzut numărul lor. În același timp o mulțime

de candidați la împărăție. Incluziv „bătrânii aleși”, au devenit nelegiuți și au format clasa „servului rău”; și aceștia împreună cu clerul auster și arrogant și toți conducătorii nesinceri ai „creștinătății” au ajuns în judecată. Toți infumurați aceștia sunt numiți în Scriptură în mod ironic „cei mari” sau „prinți” și amândouă expresiunile sunt întrebuințate ca având unul și același înțeles; și cu privire la aceasta zice profeția: „El varsă disprețul peste cei mari, și-i face să pribegescă prin pustii fără drum”. — Psalm 107:40.

²⁵ Unii ca aceștia au fost întocmai ca țapul ispășitor care a fost dus în pustie. (Leviticul 16:8, 20-22) Aceștia sunt amintiți în contrast direct cu rămășița credincioasă: „De aceea, iată ce zice Domnul, Dumnezeul lui Israel: Spusesem că și casa ta și casa tatălui tău au să umble totdeauna înaintea mea. Și acum, zice Domnul, departe de mine lucrul acesta! Căci voiți cinsti pe cine mă cinstiți, dar ceie mă disprețuiesc, vor fi disprețuiți. Iată vine vremea când voiți tăia brațul tău și brațul casei tatălui tău, așa încât nu va mai fi niciun bătrân în casa ta”. (1 Samuel 2:30, 31) În necazul final unii ca aceștia nu vor găsi nici-o cale de scăpare. — Ieremia 25:33-36.

²⁶ La rămășiță se referese cuvintele următoare ale lui Isus: „Perice de cei săraci în duh, căci a lor este împărăția cerurilor!” (Matei 5:3) Ei sunt săraci în spirit și săraci în slăbirea lor proprie de sineși și se încred cu totul în Domnul. Ei se smeresc sub mâna puternică a lui Dumnezeu, și cu privire la ei este scris: „Dar ridică pe cel lipsit, izbăvește pe cel nevoiaș, și înmulțește familiile ca pe niște turme”. (Psalm 107:41) Acest text se aplică timpului după scoaterea celor credincioși din împiedecare și din mizeria periodului războiului mondial. După aceea Dumnezeu l-a înmulțit, adică pe „servul credincios” privit ca clasa întregă, prin aceea că înmulțit numărul membrilor acestei clase a servului. Când a venit Christos la templu ca să țină judecată, clasa „servului sau robului credincios și înțelept” s-a compus numai din cei preumbriți prin Mardoheiu și Naomi, și acești credincioși au avut privilegiul să ducă mesajul împărăției clasei Rut și Estera care de asemenea a fost primită în familia lui Dumnezeu de pe pământ și a fost făcută o parte a turmei lui Dumnezeu sub privegherea lui Christos Isus. În anii de mai târziu, adică în zilele de astăzi, și membrii mulțimi mari de oameni „alți oi” după cum îi numește Isus, sau Ionadabi sunt invitați, primiți în „car” și sunt aduși în organizaținea sau turma Domnului.

²⁷ Relativ numai puțini oameni văd și înțeleg purtarea lui Dumnezeu cu poporul său în timpul prezent și numai acei oameni văd lucrul acesta cari iubesc dreptatea și urăse nedreptatea. „Oamenii fără prihană văd lucrul acesta și se bucură, și orice neleguire își închide gura!” (Psalm 107:12) În aceștia sunt cuprinși înainte de toate cei cari au fost aduși sub „manta dreptății”, adică rămășița credincioasă, și mai târziu cei cari cred în Domnul Isus Christos și cari se consacrază lui Dumnezeu și serviciului său și fac aceasta cu bucurie și mulțumire. Un om înțelept este acela care caută cu smerenie să cunoască pe Iehova și se străduiește să asculte necondiționat și repede poruncile sale. „Cine este înțelept, să ia seama la aceste lucruri, și să fie cu luare aminte la bunătățile Domnului”. — Psalm 107:43.

²⁸ Un astfel de înțelept privește la conducerea Domnului în mod veghetor și urmează poruncile sale cu bucurie îndatăce le aude și le înțelege. Martorii lui Iehova fac așa; și și mulțimea mare de oameni sau Ionadabi trebuie să vadă și să prețuiască purtarea Domnului cu ei, și ei se și bucură și slujesc pe Iehova cu zel „zi și noapte”, adică în tot timpul. Psalmul 107 descoperă prin urmare că în prizonierii amintiți în el este cuprinsă în primul rând rămășița credincioasă, apoi ceata Estera și Rut și mai târziu cei aduși în „mulțimea mare de oameni” sau gloata mare. După ce aceștia au fost luați în organizaținea lui Dumnezeu, se unesc cu toții în prea-

mărirea și serviciul lui Iehova deoarece ei înțeleg și prețuiesc harul plin de iubire al Celui Prea Înalt.

Altă dovadă

²⁹ Iehova face ca profețiile sale să fie scrise în diferite locuri ale Bibliei și când sunt examinate împreună se poate vedea clar cum se adevărează una pe alta. În Psalmul 142 se raportează că David a strigat la Iehova și în rugăciunea lui a zis: „Scoate-mi sufletul din temniță, ca să laud numele tău! Cei neprihăniți [drepti] după alte traduceri vor veni să mă înconjoare, când îmi vei face bine”. — Psalm 142:7.

³⁰ Numirea bibliotecarului pentru acest Psalm sună: „O cântare [un maschil; după Biblia americană; adică un psalm instructiv] a lui David. O rugăciune făcută când era în peșteră”. Acest psalm se referă fără îndoială la timpul când Saul a căutat să omoare pe David și David s'a ascuns în peșteră. (1 Samuel 23:24-29; 24:1-3) Dumnezeu a scos pe David din peșteră care a fost de fapt o temniță sau prinsoare. David a reprezentat acolo pe Christos Isus, incluziv membrii corpului lui Christos, cu deosebire membrii arătați ca „picioare” formați din rămășița lui Dumnezeu de pe pământ. Isus vorbește despre membrii trupului său ca despre o parte a lui însuși. Saul a reprezentat pe masa necredincioasă a „creștinătății”, incluziv clasa „omul păcatului, fiul pierzării”, și toți aceștia sunt necredincioși ocaziilor lor de a sluji pe Iehova și împărăția sa. Domnul a anunțat dinainte că „creștinătatea” ca instrumentul lui Satan va urma pe rămășița sa credincioasă în temniță. (Apocalips 2:10) Aceste texte biblice dovedesc peste orice îndoială că poporul credincios al lui Dumnezeu în închisoare strigă la Domnul ca să fie liberat. În această stare de închisoare s'au aflat credincioșii în decursul periodului războiului mondial, și în acel timp s'a aplicat psalmul 142 rămășiței credincioase: „Cu glasul meu strig către Domnul, cu glasul meu mă rog către Domnul: Îmi vărs necazul înaintea lui, și-mi povestesc strămtorarea înaintea lui. Când îmi este măhnit duhul în mine, tu îmi cunoști cărarea. Pe drumul pe care umblu, mi-au întins o cursă. Aruncă-ți ochii la dreapta, și privește! Nimeni nu mă mai cunoaște, orice scăpare este pierdută pentru mine, nimănui nu-i pasă de sufletul meu. Doamne, către tine strig, și zic: Tu ești scăparea mea, partea mea de moștenire pe pământul celor vii. Ia aminte la strigătele mele, căci sunt nenorocit de tot. Izbăvește-mă de ceie mă prigonesc, căci sunt mai tari decât mine”.

Psalm 142:1-6) Ieremia, profetul, a fost un slujitor credincios al lui Dumnezeu și și el a fost întemnițat, și în aceasta a reprezentat pe poporul credincios al lui Dumnezeu de pe pământ în decursul periodului întunecat al războiului mondial. — Ieremia 32:2, 8, 12; 33:1, 37:4, 21.

³¹ Rugăciunea către Dumnezeu însemnată în acest Psalm a fost: „Scoate-mi sufletul din temniță, ca să laud numele tău!” Dumnezeu a ascultat rugăciunea lui David și l-a scos din împiedecare sau din temniță și a devenit regele uns al lui Israel. Marele David antitipic, Christos Isus, a fost uns de Rege și numai mai târziu a fost pus pe tron, și în anul 1918 s'a arătat în templu ca să țină judecată. După aceea poporul lui Dumnezeu a fost adus în templu și acolo ei laudă numele lui Iehova și a Regelui său, și cântarea lor de laudă și activitatea lor s'a început în mod deosebit în anul 1919. Oamenii cari au jurat credință lui David și l-au făcut rege și-au arătat prin aceasta credința lor în făgăduința pe care a dat-o Dumnezeu lui Israel. (Geneza 49:10) Din pricina credinței lor au fost socoliți drepti. În cazul clasei „robului credincios și înțelept” ei au supraviețuit probei decizive în templu, și au fost făcuți o parte a organizației lui Dumnezeu și au fost trimiși de Domnul să laude pe Iehova; și acolo s'au împlinit la ei cuvintele profetice rostite în Psalmul 142: „Cei drepti vor veni să mă înconjoare” (versetul 7). Când acești credincioși ai clasei servului și-au dat siliința din acel timp să asculte pe

Domnul și să ducă mesajul sau evanghelia împărăției altora, au fost înconjuțați de cei preumbrâți prin Rut și Estera. Ei au ascultat vestea și au fost aduși sub „mănușă dreptății” și adunați la mai marele David; ei au înălțat strigăte de bucurie marelui Rege și l-au preamărit: „Ceice sunt departe vor veni și vor lucra la templul Domnului; și veți ști astfel că Domnul oștirilor m'a trimis la voi. Lucrul acesta se va împlini, dacă veți asculta cu tot dinadinsul glasul Domnului, Dumnezeului vostru”. Zaharia 6:15; vezi „Pregătiri de Conflict”, paginile 105, 106, în engleză. După aceea vin Ionadabii, cari formează „mulțimea mare de oameni”, și apucă de poala hainei „aceuia care este *Indeul*”, adică Christos Isus, și se unesc cu Iudeii adevărați. (Zaharia 8:20—23) În felul acesta înconjoară cei drepti pe rămășița credincioasă originală care formase mai întâiu elasa „servului credincios și înțelept”.

²² După periodul întunecat al războiului mondial poporul lui Dumnezeu s'a bucurat din mila sa de mare prosperitate sau propășire. „Când îmi vei face bine”, zice David. Aceasta înseamnă fără îndoială liberarea celor credincioși din captivitate, păzirea lor și ocaziunile lor înmulțite de a sluji pe Iehova. Aceste fapte arată că Dumnezeu a împlinit din anul 1919 incoace această parte a profeției la martorii lui credincioși de pe pământ. „Întoarce-te, suflete, la odihna ta, căci Domnul și-a făcut bine. Da, tu mi-ai izbăvit sufletul dela moarte, ochii din lacrimi, și picioarele de cădere. Voiu umbla înaintea Domnului, pe pământul celor vii”. (Psalm 116:7—9 „Priveste, răspunde-mi, Doamne, Dumnezeul meu! Dă lumină ochilor mei, ca să n'adorm somnul morții; ca să nu zic vrăjmașul meu: L-am biruit! Și să nu se bucure potrivnicii mei, când mă elatin. Eu am încredere în bunătațea ta, mi se bucură inima în mântuirea ta: cânt Domnului, căci mi-a făcut bine!” (Psalm 13:3—6) „Fă bine robului tău, ca să trăiască și să păzească Cuvântul tău! Deschide-mi ochii, ca să văd lucrurile minunate ale legii tale!” (Psalm 119:17—19) „El m'a scos la loc larg [din împiedecare sau prisoare], și m'a scăpat, pentrucă mă iubește. Domnul mi-a făcut după neprihănirea mea, mi-a răsplătit după curăția mâinilor mele”. — Psalm 18:19, 20.

²³ Deoarece Psalmul 146 vorbește despre prizonieri, va fi bine de a-l examina aici. Acest psalm este un cântec de aliluia și este cântat pe drept de rămășița lui Iehova. „Ferice de cine are ca ajutor pe Dumnezeul lui Iacob, ferice de cine-și pune nădejdea în Domnul, Dumnezeul său!” (Psalm 146:5) Cei ce cântă în felul acesta nu și-au pus încrederea nici în stăpânitorii politici ai acestei lumi și nici în vre-o organizațiune lumească, ca „înaltele stăpâniri”, și nici în vreun om. (Vezi versetul 3. Ei laudă pe Iehova și nu pe vreun conducător pământesc. Cu bucurie declară cântecul mai departe: „Ce fericit”. (Versetul 5, Rotherham, traducere engleză: „El a făcut cerurile și pământul, marea și tot ce este în ea. El ține credincioșii în vece”. (Versetul 6) Experiențele rămășiței după anul 1919 corespund în mod exact acestui cântec profetic, și anume: „El face dreptate celor asupriți; da pâine celor flămânzi; Domnul izbăvește pe prinșii de războiu [pe cei încătușați, după trad. Dr. N. Nitzulescu; pe prizonieri, după Biblia americană]. — Psalm 146:7.

²⁴ În decursul periodului războiului mondial credincioșii poporului lui Dumnezeu au fost în prisoare sau împiedecare: ei au flămânzit după hrană spirituală și nutriement spiritual și luminare, și Dumnezeu le-a și dat această luminare. În acel timp ei au fost flămânzi și însetați și le tânjea sufletul în ei. (Vezi Psalmul 107:5—9) Dupăce Iehova a ascultat strigătul celor credincioși, cari mai târziu au devenit elasa „servului sau robului credincios și înțelept”, zice despre ei robului său: „De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată că robii mei vor mânca, iar voi veți fi flămânzi; iată că robii mei vor bea, iar vouă vă va fi sete. Iată că robii mei se vor bucura și voi vă veți rușina”. Isaia 65:13) După 1922 elasa preumbrătită prin Estera și Rut a fost liberată din

Babilon, adică din starea de închisoare și a fost făcută o parte a clasei „servului credincios și înțelept” și și ea a fost adusă în via Domnului. (Matei 20:1—8; vezi „Turnul de Veghere” 1926, paginile 339—345, în engleză) Despre candidații la împărăție, cari sunt ținuți în cătușă de organizațiunea lui Satan, Dumnezeu declară: „Dumnezeu dă o familie celor părăsiți, el izbăvește pe prinșii de războiu [pe cei încătușați; după trad. Dr. N. Nitzulescu] și-i face fericiți; numai cei răsvrațiți locuiesc în locuri uscate”. Psalm 68:6) Aci este arătată răsplata celor credincioși și a celor nelegiuți. (Isaia 21:21, 22) După aceea sunt liberați Ionadabii ca să se poată alătura lui Iehu în carul său. „Psalmul aliluia” este cântat de aceia cari aparțin Sionului și și de toți aceia cari se alipesc de organizațiunea lui Dumnezeu.

²⁵ Satan Diavolul face ca poporul lui Dumnezeu să fie aruncat în închisoare. Iehova se îndură de aceia cari îi sunt devotați cu bucurie. „Căci Domnul va avea milă de Iacob, va alege iarăși pe Izrael, și-i va aduce iarăși la odihna în țara lor; străinii se vor alipi de ei, și se vor uni cu casa lui Iacob”. Isaia 14:1) În acest text „Iacob” reprezintă pe rămășița, și Ionadabii se alipesc de organizațiunea lui Dumnezeu și merg împreună cu rămășița. În Isaia 14:4 Satan este arătat ca „împăratul Babilonului”, „asupritorul”, și apoi profetul zice despre Diavol: „Care prefăcea lumea în pustie, nimiccea cetățile nu dădea drumul prinșilor săi de războiu”. — Isaia 14:17.

²⁶ Satan și organizațiunea sa de pe pământ au preschimbat literalmente în pustie cea mai mare parte a suprafeței pământului prin războaie, jaf și prădăciune, și a nimicit literalmente cetăți, inclusiv Ierusalimul, și și cetăți simbolice, ceace înseamnă organizațiunea lui Dumnezeu consacrată lui de pe pământ, reprezentată prin Ierusalim; și cea mai mare parte a acestei pustiiri a avut loc în decursul periodului războiului mondial. (Vezi Zaharia 14:2) Satan nu deschide închisorile ca să libeteze pe careva dintre prizonieri. Niciunei părți a organizațiunii lui Satan nu i se cuvine așa dar mulțumire pentru liberarea poporului lui Dumnezeu în anul 1919. Iehova a liberal pe credincioși din închisoare și de aceea lui i se cuvine toată lauda și mulțumirea. Celor liberați le este permis să slujească și să laude pe Iehova. Ionadabii aud mărturia clasei martorilor unși, se unesc cu organizațiunea lui Iehova și cântă împreună cu martorii lui Dumnezeu lauda sa. Apoi este arătat chiar că Iehova prin servul său ales scoate pe prizonieri din prisoare. (Isaia 42:6, 7) Această lucrare de liberare a celor încătușați se face în decursul unei controverse sau lupte, când Diavolul se opune cu toată puterea sa; de aceea sprijinește Iehova pe elasa servului său credincios și o ocrotește și o păzește: el acopere pe cei credincioși cu mâna sa și-i ține în felul acesta ascunși pentruca să poată continua lucrarea cu care i-a însărcinat.

„Alte oi”

²⁷ Din pricina numelui său Iehova izbăvește pe cei ce-l caută în mod sincer, serios și zelos. El le aduce izbăvire prin servul său ales Christos Isus. Dupăce urmașii credincioși ai lui Christos au fost aduși în templu și au fost făcuți o parte a organizațiunii regale a lui Iehova, prin aceasta ei au fost făcuți și o parte a servului ales și au prin urmare într-o măsură oarecare o parte la izbăvirea altora. Partea făcută de ei constă din aceea de a duce fructele susținătoare de viață ale împărăției acelor cari au o ureche de auzit pentruca acești ascultători să apuce mijlocul de scăpare. Iehova zice servului său ales: „Să spui prinșilor de războiu [celor închiși, trad. Dr. N. Nitzulescu; prizonierilor, după Biblia americană]: ieșiți! și celor ce sunt în întuneric: Arătați-vă. Ei vor paște pe drumuri și vor găsi locuri de pășune pe toate coastele”. Isaia 49:9 Cine sunt prizonierii amintiți în acest text? Deoarece cuvântul „prizonier” este întrebuintat aci la plural, pare a se referi la mai mult decât numai o singură clasă.

³⁸ Profesia reprezintă aici pe Christos Isus ca vorbitorul: „Ascultați-mă, ostroave [ări de pe țărmuri (Roth., trad. engleză)! Luați aminte, popoare depărtate!” (Isaia 49:1) Ostroave sau insule sunt întrebuintate câteodată să reprezinte neguțătorii pe mare mai mici în contrast cu gigantul uriașii puterilor comerțului maritim. Isaia 23:2, 6; Ezechiel 26:15, 18; 27:3, 6, 7) Iehova le va da răsplata dreaptă și ei vor fugi. (Isaia 59:18; Apocalips 16:20. Există însă și alte insule cari reprezintă pe aceia cari caută pe Domnul și cari doresc un guvern drept. Există în lume oameni de ai comerțului legal cari au sprijinit numai în mod neștiutor organizațiunea Diavolului dar în inimile lor nu sunt de loc în armonie cu nelegiuirea acestei organizațiuni. Aceștia sunt simboalizați prin insule și astfel de „insule” nădăjduiesc în legea lui Dumnezeu. Isaia 42:4) Ei au o cunoștință oarecare despre Christos Isus și ceva credință în el; și despre ei este scris că ei nădăjduiesc în Iehova și se încred în brațul său. (Isaia 51:5; 60:9) Lor le trimite Iehova pe martorii lui, aceștia sunt cei scăpați din organizațiunea lui Satan. Aceștia sunt „ostroavele depărtate”. (Isaia 66:19) „Ostroavele cele multe” „mulțimea mare de oameni” se bucură când cei preumbriți prin acestea aud de Iehova și împărăția sa. — Psalm 97:1.

³⁹ „Ostroavele” descrie aici la urmă se vor închina la timpul său lui Iehova, după cum declară profetul și vor lua parte la serviciul său. (Tefania 2:11; Psalm 72:10) Ei vor plăti tribut sau bir lui Iehova și-l vor slăvi și preamări. (Estera 10:1; Isaia 24:15; 42:10) Ostroavele cari caută pe Domnul trag folos din mesajul împărăției și despre ele a scris profetul lui Dumnezeu: „Să dea slavă Domnului, și să vestească laudele lui în ostroave!” (Isaia 42:12) Aceste ostroave sau insule au o dorință după dreptate și când vin în contact cu martorii lui Iehova și-i recunosc ca servii lui Dumnezeu le slujesc cu bucurie; ele formează clasa „oilor” pe cari Domnul le pune la dreapta sa și față de cari își exprimă aprobarea. (Matei 25:33) Faptul că profesia (Isaia 49:1) zice: „Luați aminte, popoare depărtate!”, arată că vestea împărăției trebuie dusă până la cele mai îndepărtate popoare pentru că mărturia să fie universală, și aceasta este în armonie cu porunca Domnului din Matei 24:14.

⁴⁰ Mai departe profetul zice pentru Isus: „Domnul m'a chemat din sânul mamei”. Aceasta se aplică la Domnul Isus și după aceea la membrii corpului său cari au fost încorporați servului. „Sânul mamei” amintit aici nu este sânul mamei Maria, ci a Sionului, a „femeii” sau organizațiunii universale a lui Iehova. Această profecie a fost împlinită în mic în anul 29 după Christos la ungerea lui Christos Isus, și în mare în anul 1914 la urcarea sa pe tron când a fost născută împărăția. (Apocalips 12:1-5) Cuvintele profetului „din sânul mamei” se referese la femeia sau organizațiunea lui Dumnezeu și arată că Iehova a pregătit pe Regele său și împărăția sa încă înainte de naștere, și că de aceea Regele a trebuit să aștepte până la timpul pe care l-a fixat Dumnezeu pentru înaintarea și începerea domniei unsului său. (Psalm 110:1, 2) Observați iarăși că profesia sună: „Domnul... m'a numit dela ieșirea din pântecul mamei”. (Isaia 49:1) Isac a fost un lip al Regelui Isus, și numele lui Isac i s'a dat încă înainte de nașterea sa. Geneza 17:19) Așa a fost numit cu nume și mai marele Isac, Christos Isus, Regele, înainte de nașterea sa. Isaia 7:14; Matei 1:20-23) Înainte de nașterea împărăției în anul 1914 „m'a numit” deja, adică: *Servul*. Timp de patruzeci de ani înainte de 1918 și chiar și după aceea a fost îndoială despre aceea cine este de fapt „servul”: unii au cugetat că este un om pe pământ. Scopul servului este să deie mărturie pentru numele lui Iehova și să justifice numele lui Iehova; și aceasta s'a făcut și înțeles numai în anii din urmă. După aceea vorbește profetul în același mod pentru Isus și zice: „Și acum, Domnul vorbește, el, care m'a întocmit din pântecul mamei ca să fiu robul lui, ca să aduc înapoi la el pe Iacob pe... [și] din captivitate, din prisoare sau din slărea de împiedecare în

organizațiunea lui Satan numită „Babilon”, și pe Israel, care este încă împărșiat; căci eu sunt preșuit înaintea Domnului, și Dumnezeul meu este țaria mea, el zice: Este prea puțin lucru să fii robul meu ca să ridici semințiile lui Iacob și să aduci înapoi rămășițele [rămășița] lui Israel. De aceea, te pun să fii lumina neamurilor, ca să aduci mântuirea până la marginile pământului”. — Isaia 49:5, 6.

⁴¹ Mesajul evangheliei împărăției trebuie adus națiunilor ca să slujească de mărturie, și servul ales face lucrul acesta. Națiunea sau împărăția este născută mai întâiu și după aceea ceilalți copii ai femeii lui Dumnezeu cari au devenit membri ai casei regale și prin urmare o parte a servului ales. — Isaia 51:13.

⁴² Alegerea servului a început cu ungerea omului Christos Isus: „Așa vorbește mai departe Domnul: La vremea îndurării te voi asculta, și în ziua mântuirii te voi ajuta; te voi păzi și te voi pune să faci legământ cu poporul, să ridici țara, și să împarți moștenirile pustii”. — Isaia 49:8.

⁴³ „Ziua mântuirii”, aplicată lui Christos Isus, a fost din 29 după Christos până în 33 după Christos. (Psalm 116:13) Cu privire la biserică primitivă, care a fost aleasă în zilele apostolilor pentru numele lui Iehova, este scris: „Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii”. (2 Corinteni 6:2) În cazul rămășiței mântuirea ei este în „ziua lui Iehova”. Cuvântul „mântuire” arată la izbăvire și izbăviți, cum este rămășița. „Dar eu către tine îmi înalț rugăciunea, Doamne, la vremea potrivită. În bunătatea ta cea mare, răspunde-mi, Dumnezeule, și dă-mi ajutorul tău! Scoate-mă din noroi, ca să nu mă mai afund! Să fiu izbăvit de vrăjmașii mei și din prăpastie!” (Psalm 69:13, 14) „Domnul este țaria mea și pricina laudelor mele; el m'a mântuit... te laud, pentru că m'ai ascultat, pentru că m'ai mântuit. Piatra, pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului clădirii”. — Psalm 118:14, 21, 22.

⁴⁴ Cei descriși aici sunt „picioarele celui... care vestește mântuirea”. (Isaia 52:7) Aceștia sunt îmbrăcați cu „hăinele mântuirii”. (Isaia 61:10) Despre aceștia este scris: „Atunci, în strămtorarea lor, au strigat către Domnul, și el i-a izbăvit din necazurile lor”. (Psalm 107:13, 14) Aceștia au zis Domnului: „Mântuiește, Doamne, te rugăm! Dă izbândă, Doamne, te rugăm (Psalm 118:25) „Domnul va mântui mai întâiu corturile lui Iuda, pentru ca slava casei lui David și fala locuitorilor Ierusalimului să nu se înalțe peste Iuda”. (Zaharia 12:7) În ziua lui Iehova va fi împlinit textul următor: „Da, zice Domnul, prada rămășița! celui puternic [al organizațiunii lui Satan] îi va fi luată, și cel prins de asupritor [Babilon] va scăpa; căci eu voi lupta împotriva vrăjmașilor tăi [ai Sionului], și voi scăpa pe fiii tăi [pe rămășiță]”. Apoi Domnul zice despre apăsătorii nelegiuși: „Eu voi da asupritorilor tăi să-și mănânce carnea, și se vor îmbăta ea de must de însuși sângele lor. Și va ști orice faptură, că eu sunt Domnul, Mântuitorul tău, Răscumprătorul tău, Puternicul lui Iacob”. — Isaia 49:25, 26.

Insărcinare

⁴⁵ Insărcinarea servului este făcută acum cunoscut și sună: „Te voi păzi, și te voi da de legământ [cauțiune pentru izbăvirea] poporului unui popor; Rotherham, engleză; ca să reîntorcești țara, și să faci să moștenească moștenirile pustii”. Isaia 49:8; trad. Dr. N. Nitzulescu) Aceasta se referese în primul rând la Izraelul spiritual, Christos Isus fiind cauțiunea pentru rămășiță, și apoi în timpul de acum el este cauțiune pentru „poporul” care intră cu rămășița în organizațiunea lui Dumnezeu, adică oamenii de bine cari formează „alte oi” după cum îi amintește Isus; și pentru aceștia este servul ales cauțiune. (Vezi Zaharia 8:20-23; Ioan 10:16) A sosit timpul de a face cunoscut numele lui Dumnezeu pe pământ, și acesta este timpul când credincioșii lui trebuie să deie mărturie pentru numele său. De aceea sună în-

sărcinarea: „Ca să reintocmești țara”. Starea pământescă a rămășiței a fost căleată în picioare în decursul războiului mondial de națiuni. [Apocalips 11:2] Dar după liberarea și întărirea sa rămășița s'a sculat și a luminat spre onoarea numelui lui Iehova. — Isaia 60:1; 51:17; 52:2.

⁴⁶ În Isaia 49:6 este scris: „Robul meu ca să ridică semințiile lui Iacob [rămășița credincioasă].” Într'un alt loc al profeției Iehova declară: „Despre celălile lui Iuda vor fi zidite iarăși, și le voi ridica dărâmurile... Despre Cir [acesta înseamnă Christos]; ... Păstorul meu, și el va împlini toată voia mea”. Isaia 41:24—28. Cu privire la acelaș lucru zice Iehova prin profetul său: „În vremea aceea voi ridica [prin servul meu Christos Isus] din căderea lui cortul lui David, îi voi duce drege spărturile, îi voi ridica dărâmurile, și-l voi zidi iarăși ca în zilele de demult”. (Amos 9:11). În ceea ce privește oamenii binevoitori, aceștia sunt „alte oi”, temelia pământului trebuie pusă de Iehova, și lucrul acesta se face acum, după cum este declarat în Isaia 51:16.

⁴⁷ Servul ales nu reintocmește numai țara, ci afară de aceasta este însărcinat „să faci să moștenească moștenirile pustii”. (Isaia 49:8) Profeția în Isaia 49:19 arată că cuvintele de mai sus se aplică mai întâiu la Izraelul spiritual, deoarece acesta a fost alungat în decursul războiului mondial din proprietatea lui: „Căci locurile tale pustite și pustii, țara ta nimicită”. Unii ca aceștia devin apoi „terebinși ai neprihănirii, un sad al Domnului, spre slava numelui lui”. După aceea zice profetul: „Ei vor zidi iarăși vechile dărâmături, vor ridica iarăși năruirile din vechime, vor înnoi celălile pustite”. (Isaia 61:3,4) Această pustiere s'a făcut în decursul războiului mondial. Cu ocazia zidirii poporului lui Dumnezeu, cei aleși au venit mai întâiu la rând, și după aceea urmează lucrarea pentru „alte oi”, mulțimea mare de oameni, despre cari Domnul Isus zice: „Veniți binecuvântații Tatălui meu de moșteniri împărăția, care v'a fost pregătită dela întemeierea lumii”. — Matei 23:34.

⁴⁸ În însărcinarea oficială pe care a dat-o Iehova servului său este spus mai departe: „Să spui prinșilor de războiu [prizonierilor; după Biblia americană]: Ieșiți! și celor ce sunt în întuneric: Arătați-vă. Ei vor paște pe drumuri și vor găsi locuri de pășune pe toate coastele”. — Isaia 49:9.

⁴⁹ Cine sunt „prinșii de războiu” amintiți aci sau prizonierii sau „cei încătușați” (Rotherham, engleză)? Prizonierii aci sunt înainte de toate aceia cari au format la început clasa „servului credincios și înțelept” și au fost preumbriți de Mardoheu și Naomi; în al doilea rând, clasa Rut și Estera care a fost scoasă din închisoare și a fost făcută o parte a rămășiței; și în al treilea rând, oamenii binevoitori, adică „alte oi” sau mulțimea mare de oameni. Toți aceștia au fost prizonieri în Babilon, adică în organizațiunea lui Satan, și servul ales adresează cuvântul pe rând fiecărei clase și le zice: „Ieșiți!”, nu numai din temnițele literale ci din organizațiunea lui Satan numită „Babilon”; și aceasta se întâmplă cu puțin timp înainte de Armaghedon. „Fugii din Babilon, ieșiți din țara Chaldeilor, și mergeți ca niște țapi în fruntea turmii”. (Jeremia 50:8); „Ieșiți din mijlocul lui, poporul meu, și fiecare să-și scape viața, scăpând de mânia aprinsă a Domnului”. (Jeremia 51:45) (Vezi și Jeremia 51:6; Apocalips 18:4; 2 Corinteni 6:17, 18) Aceste trei clase au șezut în întuneric de aceea sună însărcinarea cu privire la ele: „Celor ce sunt în întuneric: Arătați-vă”. Aceasta nu înseamnă că ei ar fi prizonieri goi conduși de banda lui Satan, și că ei trebuie să se arate ca unii ca aceștia, ci ei trebuie să se arate prin mergera în mijlocul publicului și prin declarațiune sau mărturisire publică că ei nu sunt în armonie cu organizațiunea lui Satan ci au luat atitudine pentru Iehova și sunt mărturie vii pentru numele lui Iehova; și în felul acesta trebuie să facă ca să lumineze lumina lor. (Efeseni 5:8) Iehova zice despre toți aceia cari se poartă în felul acesta și-l slujesc în mod credincios: „Ei vor paște pe drumuri și vor găsi locuri de pășune pe toate coastele

[pe toate înălțimile; trad. Dr. N. Nitzulescu]. „Înălțimile” de aici sunt înălțimile împărăției. Ei nu șed mai mult în întuneric și nici nu mai flămânez, ci sunt conduși și păscuți de Iehova prin Păstorul său bun! În decursul războiului mondial pășunea lor a fost pustie, acum însă Domnul declară: „Voi face să izvorască râuri pe dealuri”. — Isaia 41:18.

⁵⁰ Membrii organizațiunii lui Dumnezeu sunt conduși, înviorați și binecuvântați de El și de servul său ales. „Nu le va fi foame, nici nu le va fi sete; nu-i va bate arșița, nici soarele; căci Cel ce are milă de ei îi va călăuzi și-i va duce la izvoare de ape”. (Isaia 49:10) Aceste cuvinte ale profeției apar și în Apocalips 7:16 și acolo sunt aplicate mulțimii mari de oameni. Aceasta dovedește că și mulțimea mare de oameni este cuprinsă în profeția lui Isaia; și ea nu se aplică numai acestei mulțimi mari de oameni, ci tuturor celor ce au tânjit odată în închisorile Babilonului, și cari au fost scoși afară și au fost făcuți o parte a organizațiunii lui Dumnezeu, și aceasta reiese din cuvintele din Isaia 49:12—25. Iehova arată îndurare aceloră din Babilon cari caută să fie calea hotărâtă a lui Dumnezeu pentru scăparea lor. Acum, de când a rezidit Domnul Sionul și cei ce slau pe partea lui Iehova recunosc și apreciază adevărul că Iehova și Christos Isus sunt învățătorii și Păstorii lor; nici clasa „bătrânilor aleși” și nici cea a clerului nu-i permis să lucreze în calitate de conducători și învățători. „Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele apelor vieții, și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor”. (Apocalips 7:17) „Drept răspuns, Isus i-a zis: Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu, și cine este Cel ce-ți zice: Dă-mi să beau! tu singură ai fi cerut să bei, și el ți-ar fi dat apă vie... Dar oricui va bea din apă, care i-o voi da eu, în veac nu-i va fi sete; ba încă a pe care i-o voi da eu, se va preface în el într'un izvoare de apă, care va țâșni în viața veșnică”. — Ioan 4:10, 14.

⁵¹ Ca dovadă că profeția lui Isaia se aplică celor trei clase înșirate mai sus cari au fost mai înainte în captivitatea Babilonului, să se observe următoarele cuvinte ale acestei profeții: „Voi preface toți munții mei în drumuri, și drumurile mele vor fi bine croite. Iată-i că vin de departe, unii dela miazănoapte și dela apus, iar alții din țara Sinim [din orient]. Bucurați-vă, ceruri! Veselește-te, pământule! Izbucniți în strigăte de bucurie, munților! Căci Domnul mângâie pe poporul său, și are milă de nenorocii lui. Sionul zicea: M'a părăsit Domnul și m'a uitat Domnul!” — Isaia 49:11—14.

⁵² Dar Domnul nu uitase nicicum Sionul! După aceea zice profetul: „Fiii aceștia [clasa Rut și Estera], de cari ai fost lipsit [după pierderea clasei robului rău], vor spune mereu la urechile tale: Locul este prea strâmt pentru mine; fă-mi loc, ca să pot să mă așez”. (Versețul 20) Aceasta arată limpede că o mulțime mare de „fii” va ieși din Babilon. Mulți oameni vor veni la Domnul, și fericită este rămășița, martorii lui Iehova, de a fi însărcinați de a le pune înainte roadele împărăției ca să fie hrăniți. Mai este încă mult lucru de făcut în numele lui Iehova și fericit este acela care ia parte la acest lucru. După ce prizonierii sunt eliberați trebuie să se unească cu ceilalți în vestirea numelui lui Iehova și să anunțe pe Rege și împărăția sa.

(Urmează).

Intrebări pentru studiu

- Alin. 1, 2. Ce zice Cuvântul lui Iehova despre lucrurile cari s'au întâmplat lui Izrael ca țipi sau pilde, și despre scopul însemnării lor? Când și cum se împlinesc acest scop? Arată exemple.
- Alin. 3, 4. Explică cu ajutorul textelor biblice dacă „cei ce se pogoriseră pe mare în corăbii” au fost Izraeliți sau nu. Cum servesc faptele de atunci și cele de astăzi? entificarea clasei descrise în felul acesta?
- Alin. 5, 6. Aplică Psalmul 107:21.

- Alin. 7—11. In versetele 25—27: Cine „a zis” și ce „furtună” a pus să sufle? Ce face ca „valurile” să se ridice și ce reprezintă aceste valuri? Cum „apucali de ameteală, se clătinau ca un om beat”, și ce pune capăt întregii lor înțelepciuni? Explică pentruce, în străntorarea lor, strigă către Domnul. Cum și pentruce „i-a izbăvit din necazurile lor”? Arată armonia dintre aceasta și alte declarațiuni profetice ale Scripturii cari sunt înrudite în mod direct una cu alta.
- Alin. 12—14. Cine „schimbă furtuna în liniște” și cum? Ce se va ajunge atunci? Ce se anunță dinainte prin cuvintele: „Domnul i-a dus în limanul dorit”? Pentruce se bucură și cum se exprimă această bucurie?
- Alin. 15, 16. Pentruce este scris versetul 32 în formă de poruncă? Cum se aplică?
- Alin. 17, 18. Când și cum sunt prefăcute „răurile în pustiu, și izvoarele de apă în pământ uscat”? Cum și pentruce „răutate” face el „țara roditoare în pământ uscat”?
- Alin. 19—23. Cum și pentruce „prefăcă pustiul în iaz, și pământul uscat în izvoare de apă”? Cine sunt cri flămânzi, cari sunt făcuți să locuiască acolo? Ce înseamnă declarația: „Ei întemeiază o cetate ca să locuiască în ea”? Cum s'a implinit versetul 37? Versetul 38?
- Alin. 24—26. Explică cine au fost „impușinași și apăsași” și și prin ce „asuprire, nenorocire și suferință” s'a făcut aceasta. Arată cu texte biblice că aceasta nu se refereste la rămășiță.
- Alin. 27, 28. Arată cine sunt „oamenii fără prihană” amintiți în versetul 42. Ce trebuie să vadă ei ca pricina bucuriei lor amintite aici? Cum servește versetul 43 la confirmarea pe mai departe a prizonierilor descriși în psalmul 107?
- Alin. 29, 30. Descrie situația care a fost arătată dinainte prin situația lui David ce este descrisă în rugăciunea sa din psalmul 142:1—7, și care a fost preumbrită și prin Ieremia ca prizonier.
- Alin. 31, 32. Arată ce important este după Scriptură ca cineva să fie condus de un motiv drept când se roagă lui Dumnezeu pentru liberare sau altă favoare. Arată faptele în împlinirea psalmului 142:7.
- Alin. 33—36. Care este scopul profetic al psalmului 146? Explică starea care este descrisă în versetul 7, și arată de asemenea și aceea că acest verset este în armonie cu alte texte biblice în cari este anunțată dinainte eliberarea prizonierilor.
- Alin. 37—39. Cu ajutorul textelor biblice corespunzătoare și a faptelor în împlinirea lor arată cine sunt prizonierii amintiți în Isaia 49:9 și de asemenea și ostroavele sau insulele simbolice amintite în Isaia și în Psalmi.
- Alin. 40—44. Arată cu ajutorul textelor biblice: a) că Regele și împărăția, identitatea și lucrarea servului ales au fost anunțate dinainte; b) că alegerea și păzirea acestui serv a avut loc, după cum s'a declarat, „în ziua mântuirii”.
- Alin. 48—50. Cum vor ieși prizonierii amintiți în Isaia 49:9, și cum se vor arăta cei „ce sunt în întuneric”? Cum vor „paște pe drumuri” aceștia și cum „vor găsi locuri de pășune pe toate înălțimile”? Aplică Isaia 49:10.
- Alin. 51, 52. Ce se arată în Isaia 49:11—14 cu privire la clasele la cari se refereste profeta lui Isaia? Aplică Isaia 49:20. Care este privilegiul și răspunderea „prizonierilor” după liberarea lor?

(W. T. din 15 Septembrie 1935).

PRIZONIERI

„Duhul Domnului Dumnezeu este peste mine, căci Domnul m'a uns să aduc vesti bună celor nenorociți. El m'a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia, și prinsilor de războiu izbăvirea”. — Isaia 61:1—3.

PARTEA III-a.

IEHOVA procedează la împlinirea scopului său de a libera pe prizonieri de cătușile lor în cari sunt ținuți de Satan. El a început lucrarea aceasta prin alegerea lui Christos Isus și prin însărcinarea lui să aducă la îndeplinire scopul divin ca servul său ales. Lucrul acesta este făcut sigur prin cuvintele pe cari le-a rostit Isus în sinagoga din Nazaret când și-a început serviciul pe pământ. Acolo a citat Isus cuvintele din profeta lui Isaia amintită mai sus și și le-a aplicat lui însuși ca fiind el cel ales și însărcinat în felul acesta. (Luca 1:17—21) Profeta aceasta a trebuit să se aplice mai târziu și acelor cari sunt luași în casa regală deoarece sunt socotiți ca o parte a lui Christos. La puțin timp după ispitirea lui Isus prin Satan depe munte, Isus a început să predice vestea împărăției și să împlinească astfel însărcinarea pe care i-a dat-o Iehova. Încă de pe atunci au fost câțiva cari au declarat de bunăvoie să facă voia lui Dumnezeu și au fost încetușăși și împiedecași de Satan; acestora le-a predicat Isus și i-a scos din întuneric la lumină. A fost datoră preoșimii lui Izrael, a poporului de legământ al lui Dumnezeu, să învețe pe popor legea lui Dumnezeu, însă în loc să facă aceasta au cedat influenței lui Satan și au fost orbiți, și acei conducători orbi au dus și pe alții în întuneric. Poporul a fost amăgit să creadă că trebuie să asculte pe oameni în loc să asculte pe Dumnezeu și de aceea a primit la conducătorii săi pământești, fariseii și saduceii. Nu mulți au fost gata să se întoarcă pe Isus ca pe cel trimis de Dumnezeu, toțiși unii au fost în

această stare a inimii și din aceștia a ales Isus pe ucenicii săi. Unul dintre ei s'a întors mai târziu la Diavolul și la organizațiunea sa, ceilalți însă au rămas credincioși lui Dumnezeu și Regelui său uns. Isus și-a început serviciul cu predicarea următoarei vesti bune: „Împărăția cerurilor este aproape”; și această veste a fost o binecuvântare pentru cei smeriți și doritori de a fi iuvașiși și ei au fost cu luare aminte la cuvintele lui Christos Isus.

² La Rusalii a venit spiritul Domnului peste ucenicii și atunci au înțeles scopul lui Dumnezeu mai bine ca înainte de aceea. După aceea au propovăduit cu îndrăzneală „vestea bună” a împărăției și au fost supuși lui Dumnezeu și Christos Isus însă niciunei creaturi lumești. Fiind ucenicii liberați de cătușile lor și înțelegând ei libertatea lor în Christos, au zis celor cari au șezut pe scaunul lui Moise și cari fără îndoială au susținut în mod fals a fi „înaltele stăpâniri”: „Judecași voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu... Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!” — Faptele Apostolilor 4:19; 5:29.

³ Iehova întrebuintează pe cel preumbrat prin Cir, care este acum mai marele Cir, „să vindec pe cei cu inima zdrobită” și „să vestesc robilor slobozenia”. Lucrul acesta a fost prezis în profeta următoare: „Voia sfărâna ușile de aramă, și voiu rupe zăvoarele de fer... Eu l-am ridicat, în dreptatea mea, și voiu netezi toate cărările lui. El îmi va zidi iarăș cetatea, și va da drumul

prinșilor mei de război. fără preț de răscumpărare și fără daruri, zice Domnul oștirilor". (Isaia 15:2, 13) Cuvântul „prinși de război” are însemnarea „prizonieri duși cu de-a sila”, cari sunt ținuți în puterea dușmanului și într-o țară străină. În Isaia patrusprezece este însemnată o profecie cu privire la ducerea poporului lui Iehova în captivitate sau robie din partea lui Satan și cu privire la liberarea de mai târziu a poporului lui Dumnezeu reprezentat prin Iacob. Această profecie a fost împlinită în mic la Izraelul natural când a fost liberat din Babilon, și se împlineste pe deplin la Izraelul spiritual, și anume în „ziua lui Iehova”. „Căci Domnul va avea milă de Iacob [de credincioșii lui Iehova], va alege iarăși pe Izrael [pe cel spiritual], și-i va aduce iarăși la odihnă în țara lor... Vor ținea astfel robi pe cei ce-i robiseră pe ei”. Ei au fost prizonieri ai lui Satan și ai organizațiunii sale, care organizațiune este numită „Babilon” și a cărei rege este Satan. Acest domnitor nelegiuit este acela „care prefăcea lumea în pustie, nimiccea cetățile și nu dădea drumul prinșilor săi de război”. — Isaia 14:1, 2, 17.

⁴ La începutul „zilei lui Iehova”, și anume în anul 1911, Izraelul spiritual a fost în captivitatea organizațiunii lui Satan, și cu deosebire în decursul timpului războiului mondial din 1917 până în 1919. Acești urmași ai lui Christos Isus au fost jefuiți de libertățile, drepturile și privilegiile lor de a lucra în serviciul lui Dumnezeu, și mai târziu Iehova a trimis pe mai marele Cir, Christos Isus, și i-a scos din prinsoare și din împiedecare. Iehova a zis poporului său: „Desleagă-ți legăturile dela gât, flică, roabă a Sionului!” (Isaia 52:2) Această profecie s'a aplicat celor credincioși la venirea Domnului la templu. Acești credincioși după scoaterea lor din închisoare sau din starea de împiedecare au fost aduși în templu și unși, și lor le-a fost dată însărcinarea ca membri ai organizațiunii lui Iehova sub Christos „să vestesc robilor slobozenia”, adică altora cari se află încă în captivitate sau robie. Acești alții trebuie să cuprindă atât pe aceia cari au fost aduși mai târziu în templu cât și pe „mulțimea mare de oameni” sau „gloata mare”. La începutul anului 1919 și cu deosebire în anul 1922 Iehova prin mai marele Ciru, Christos Isus, și prin unșii săi depe pământ a făcut să se publice proclamațiunea: „Libertate celor captivi”. Rămășița originală credincioasă a fost ținută ca robi sau captivi, însă de când a fost liberată și unșă ia parte la aceea de a vesti altora libertatea; ea face aceasta fiindcă este o parte a „servului” și la facerea acestei lucrări conducătorul este Christos Isus.

⁵ „Prinșilor de război” Domnul le-a deschis ușile împiedecării și i-a pus în libertate. Izraelul natural a fost dus captiv în Babilon „legat cu lanțuri”, și printre ei a fost și profetul lui Dumnezeu Ieremia (10:1). Samson a fost făcut prizonier de Filistenii și „l-au legat cu niște lanțuri de aramă”. (Judecătorii 16:5, 21, 22) Declarația lui Elihu arată că cei drepi sunt legați câteodată cu „lanțuri”. (Iov 36:7-11) Cei ce și-au luat obligațiuni față de organizațiunea lui Satan prin jurăminte și au încheiat legământuri cu alții din organizațiunea lui Satan prin cari sunt împiedecați în libertatea lor în Domnul și în serviciul său sunt numiți pe drept „legați” sau „încătușați”. Aceasta se refereste cu deosebire la aceia cari în conștiința lor au sentimentul că trebuie să-și țină cu credincioșie înviolabil exprimată în mod formal sau tacit cu organizațiunea lui Satan și cu oamenii acestei organizațiuni. Înainte ca poporul lui Dumnezeu să fi înțeles cine sunt „ințelele stăpâniri” (Romani 13:1), a fost împiedecat și legat cu lanțuri. În decursul războiului mondial chiar și unii din poporul lui Dumnezeu, cari au fost consacrați lui și serviciului său, au stărut în mod energic că „ințelele stăpâniri”, adică stăpânitorii politici ai lumii, trebuie ascultate, și din acest motiv poporul lui Dumnezeu n'ar putea refuza pe drept de a face serviciu militar când este chemat la război. Unii ca aceștia au fost fără indoială „legați cu lanțuri” cum a fost descris mai sus. Cuvintele „prinșilor de război” sau „celor legați”, după Biblia germană, au cuprins de sigur și clasa Rut și Estera care a fost adusă

din 1922 încoace în organizațiunea lui Iehova. Christos Isus, marele Judecător și Justificator, a întrebuințat clasa servului uns preumbrită prin Mardoheu și Naomi să vestească altora deschiderea ușilor închisorii, cu deosebire clasei Rut și Estera. Cei legați-au fost în mod logic eu-prinși în cei „întristați din Sion”; aceasta înseamnă în aceia cari s'au consacrat să facă voia lui Dumnezeu și au fost candidați la împărăție, așa dar candidați la un loc în organizațiunea principală a lui Iehova; ei însă au fost împiedecați sau legați din neștiință sau în urma altei influențe de a lui Satan. Ei au fost pe partea lui Iehova, prin urmare au aparținut Sionului. Aceștia au fost descriși ca întristați, sezând pe sac și în cenușă; vestea bună adusă și descuierea ușilor prinsorii lor pentru ca să poată ieși liberi le va da „o cunună împărătească în loc de cenușă și în uultelemin de bucurie în locul plânsului”. În timpul întemnițării lor au avut un „duh măhnit”, acum însă sunt deslegați și eliberați ca să poată sluji pe Iehova. Ei au fost uniți cu alți slujitori ai lui Dumnezeu cari le-au adus vestea liberării; și cei ce le-au adus vestea le-au dat prin aceasta „o haină de laudă în locul unui duh măhnit”. (Isaia 61:3) După ce au fost aduși în lumina templului și au fost unși de Iehova, ei de asemenea au fost însărcinați și împuterniciți „să lege pe împărații lor [ai nașterii pământului] cu lanțuri, și pe marii lor cu obze de fer”. (Psalm 149:8) Aceasta este tocmai lucrarea la care a întrebuințat Domnul pe martorii lui Iehova și lucrarea pe care au făcut-o în anii trecuți.

⁶ În decursul timpului dela venirea Domnului la templu până în prezent a avut loc o proclamațiune înlinsă a mesajului împărăției, și în decursul acestui timp mulți oameni binevoitori, cari simpatizează cu martorii lui Iehova, au auzit adevărul, dar în același timp sunt legați și ținuți în împiedecare de organizațiunea lui Satan. Acești oameni de bine au înțeles că ințelele stăpâniri ar fi stăpânitorii politici și conducătorii religioși ai acestei lumi, și acestora trebuie să li se supună fiecare suflet. Văzând multele lucruri nelegiuite cari sunt desăvârșite în organizațiunea așa-ziselor „națiuni creștine” numite în mod fals în felul acesta, acești oameni de bine au suspinat și s'au văietat din pricina nelegiuirii vădite a acelor cari îi țin legați. Ei au dorit să slujească Domnului și să facă ce este drept, dar frica lor de a jigni pe oameni și de a suferi jăgubă îi ține în robie. Astfel de oameni de bine pot să se afle în sistemele politice-religioase numite „biserici” sau înafară de ele, ei totuși sunt în robia organizațiunii lui Satan și acolo și rămân până când Domnul le trimite prin martorii săi mesajul adevărului. Când află că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat și Christos Isus este Regele său și că aceștia sunt „ințelele stăpâniri” cărora trebuie să li se supună fiecare suflet, ei văd că li s'au deschis ușile închisorii și se folosesc de ocazie ca să fugă și să se consacreze lui Dumnezeu și organizațiunii sale. Apoi încetează de a mai suspiina și de a se văieta din pricina nelegiuirii săvârșite în organizațiunea lui Satan, și, dimpotrivă, se bucură că au găsit calea ce duce înafară și sunt liberi. Iehova a însărcinat pe martorii săi unși să aducă altora mesajul adevărului, și prin urmare le-a impus obligațiunea să lămurească pe toți cari doresc să devină liberi cum pot să-și dobândească libertatea. „Domnul i-a zis: Trece prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor, cari suspină și gem din pricina tuturor urciunilor, cari se săvârșesc acolo”. (Ezechiel 9:4) Această lucrare trebuie făcută și îndeplinită înainte ca organizațiunea lui Satan să fie bătută în Armaghedon. Din aceasta se poate vedea că toți, începând cu Isus Christos, cari vin în ceata unșă a lui Iehova, trebuie să fie liberați mai întâiu din prinsoare, și apoi ei înșiși trebuie să aducă mesajul altora cari se află în închisoare.

⁷ Unși Domnului să recunoască pe deplin că nu pot ocoli sau lua ușor în însărcinarea sau obligațiunea pe care le-a impus-o Iehova. Porunca clară, pozitivă și formală a Domnului este ca să meargă și să propovăduiască evanghelia aceasta a împărăției națiunilor spre mărturie. Ur-

marea acestei porunci nu este nicidecum un lucru lăsat în seama bunului plac al cuiva, ci este făcută datorie. „Și oricine nu va asculta de Proorocul acela [de mai marele Moise, Christos Isus, Domnul și Judecătorul], va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului”. Faptele Apostolilor 3:23. Este scris că cei ce-au fost legați odată și au fost puși în libertate și au fost unși „vor zidi iarăși vechile dărâmbături, vor ridica iarăși năruirile din vechime, vor înnoi cetăți pustite, rămase pustii din neam în neam. Străinii vor sta și vă vor paște turmele, și fiii străinului vor fi plugarii și vierii voștri. Dar voi vă veți numi proști ai Domnului, și veți fi numiți [de oamenii binevoitori cari doresc să cunoască și să slujească pe Iehova] slujitori ai Dumnezeului nostru, veți mânca bogățiile neamurilor, și vă veți făli cu fala lor”. (Isaia 61:4-6) Aceasta arată clar că unșii trebuie să aducă mesajul adevărului Ionadabilor, mulțimii mari de oameni. Mai departe profetul lui Iehova zice: „Ai tăi vor zidi iarăși pe dărâmbăturile de mai înainte, vei ridica din nou temelile străbune; vei fi numit Dregător de spărturi, cel ce drege drumurile, și face țara cu pulință de locuiri”. — Isaia 58:12.

Rămășiței unse, martorilor lui Iehova, îi este impusă obligațiunea să iasă parte la ducerea adevărului cu privire la împărăția lui Dumnezeu la oamenii cu cugetare cinstită sau sinceră depe pământ, și pe această lucrare trebuie să o facă înainte de Armagedon. Isus accentuiază aceasta în declarațiunea sa din Matei 21:14, 21, 22. Adevărul slujește la aceea să deschidă celor legați sau încătușați ușile pentruca să iasă afară de bunăvoie și cu pricepere; și această libertate acordată le este dăruită de marele Justificator al lui Iehova care-i liberează pe deplin filidecă se consacraază cu totul lui Dumnezeu și Isus Christos. — Ioan 8:32-36.

Venirea Regelui

Că poporul de legământ al lui Iehova a fost în prinsoare când a venit Regele la judecată reiese și din profeția lui Zaharia. Acest obiect este examinat în cartea „Pregătiri de Conflict” pe pagina 162 și următoarele (în englezește, și acolo se vorbește în mod greșit de „alle oi”, „mulțimea mare de oameni”, ca despre o „clasă a necazului”). Această explicare greșită provine din obiceiul de a urma o greșală făcută cu mult timp înainte. Profeția lui Zaharia este adresată creaturilor cari s'au pus pe partea lui Iehova, aparțin organizațiunii sale și au fost născuși de femeia sa; și acolo zice profetul: „Saltă de veselie, fiica Sionului!... Iată că Împăratul tău vine la tine”. Și Sionului Iehova îi zice prin profetul său: „Inșă, cât pentru tine, Soane, din pricina legământului tău pecellul cu sânge, voiu scoate pe prinșii tăi de război din groapa în care nu este apă”. Zaharia 9:9-11. Profeția lui Zaharia declară formal în versetele unsprezece și doisprezece ca poporul lui Dumnezeu la venirea Domnului Isus în templu a fost în captivitate. Iehova a trimis pe Domnul Isus, pe servul său ales, și a liberat pe cei credincioși din închisoare unde erau în cătușile organizațiunii lui Satan numită „Babilon”. „Domnul izbăvește pe prinșii de război”. Psalm 146:7. Din cauza sângelui legământului nou, vărsat prin Fiul lui Iehova, a fost inaugurat acest legământ pentru ceata poporului lui Dumnezeu care la venirea Domnului Isus în templu în anul 1918 a fost găsit credincios. Atunci a fost prezentat ca Rege și capul Sionului. Prin sângele Regelui însuși sau din pricina sângelui său a fost inaugurat legământul cel nou, și „prinșii de război” au fost scoși din groapă, după cum descrie profetul Zaharia (9:11). Acest lucru a fost preumbrat prin Izraelul natural în timp ce a fost în robie sau în prinsoarea Egiptului. În cătușile lui Satan și ale organizațiunii sale; înainte de a fi putut fi liberat a trebuit vărsat sângele mielului prin ceea ce s'a anunțat dinainte sângele vărsat al lui Christos Isus, al Mielului lui Dumnezeu, care șterge păcatele lumii. Acel legământ dintăiu al legii a fost inaugurat prin sânge; și așa trebuie inaugurat și legământul nou prin sânge. Evrei 9:18, 20. Din aceasta urmează că dacă in-

cheietorii de legământ trebuie să împlinească însărcinarea de a fi un popor ales pentru numele său și martori ai numelui său, trebuie să fie deslegați și să fie liberați din prinsoarea sau împiedecarea organizațiunii lui Satan; de aceea scrie profetul în armonie cu aceasta: „Domnul desleagă pe cei încătușați”. Psalm 146:7. Pentruce au fost deslegați sau izbăviți acești încătușați? Profetul lui Dumnezeu dă răspunsul: „Pentruca ei să vestească în Sion numele Domnului, și laudele lui în Ierusalim, când se vor strânge [vor fi strânse: după Biblia americană, toate popoarele și toate împărățiile, ca să slujească Domnului].” Psalm 102:21, 22. Aceasta înseamnă de bună seamă, când Domnul apare în templu și toate națiunile sunt adunate înaintea lui. — Matei 25:31, 32.

Cine au fost încătușații descriși în profeție când Christos Isus, Regele, a venit la templu? Profetul declară că ei au fost în „groapa în care nu este apă”, și ei au fost aruncați acolo de organizațiunea oficială a lui Satan depe pământ. Ieremia profetul lui Iehova a fost de asemenea întemnițat, și el reprezintă pe poporul credincios al lui Dumnezeu. Despre el este scris: „Atunci ei au luat pe Ieremia, și l-au aruncat în groapa lui Malchia, fiul împăratului, care se afla în curtea temniței, și au pogoșit în ea pe Ieremia cu funii. În groapă nu era apă, dar era noroi; și Ieremia s'a afundat în noroi”. — Ieremia 38:6.

În cazul lui Ieremia groapa a fost după cum se vede o fântână sau o cisternă părăsită care a fost săpată pentru a obține apă și a fost întrebuițată ca fântână. Inșă în acel timp ea nu conținea apă și numai nămol și noroiu. În decursul războiului mondial organizațiunea lui Satan a aruncat pe poporul lui Dumnezeu în temniță, adică toți credincioșii lui Dumnezeu au fost împiedecați în libertatea lor fie direct sau indirect și au fost ținuși în supunere umilă față de organizațiunea oficială a lui Satan. Această organizațiune nelegiuită, cu deosebire preoțimea ei, a voit ca prizonierii ei să creadă că cisternele ei conțin apă vie, în realitate au conținut înșă numai nămol și noroiu, și nu s'a scos apă vie din ele. Unii dintre copiii Domnului cari s'au aflat într-o închisoare adevărată, au fost siliți să apără cel puțin odată pe săptămână înaintea preoțimii organizațiunii Diavolului și să asculte cum reprezentantul acestei organizațiuni și-au umflat pântecul cu vorbiri sau cuvântări goale și a făcut pe alți să steie în „noroi”. Organizațiunea lui Satan a fost atunci și este astăzi cu totul goală de apa dătătoare de viață a adevărului. Lucrul acesta este adevărat de plângerile profetului cari au preumbrat starea Israelului spiritual în decursul războiului mondial. „Cei ce mă urăse fără temei, m'au gonit ca pe o pasăre. Voiau să-mi nimicească viața într-o groapă, și au aruncat eu pietre în mine. Mi-au năvălit apele peste cap [dar nu în groapă]; și ziceam: Sunt pierdut! Dar am chemat numele tău, Doamne, din fundul gropii. Tu mi-ai auzit glasul: Nu-ți astupa urechea la suspinurile și strigătele mele. În ziua când te-am chemat, te-ai apropiat, și ai zis: Nu te teme! Doamne, tu ai apărat pricina sufletului meu, mi-ai răscumpărat viața!” — Plângerile lui Ieremia 3:52-58.

Intrebări pentru studiu

- Min. 1-3. Cui se aplică cuvintele din Isaia 61:1-3? Explică necesitatea serviciului anunțat dinainte în aceste cuvinte. Când și cum se împlinește această profeție?
- Min. 4-6. Arată că la începutul „zilei lui Iehova” a fost de lipsă „să se vestească robilor slobozenia”. Arată alte pilde când cei drepti au fost „incătușați” și cum au fost liberați.
- Min. 7, 8. Ce zice Scriptura despre serviciul cu care au fost însărcinați cei unși: este el o datorie formală? Pentruce este acest serviciu de o importanță atât de mare?
- Min. 9-11. Cum arată Scriptura că poporul adevărat al lui Dumnezeu a fost în prinsoare în timpul venirii Regelui pentru judecată? Cari sunt faptele în împlinirea acestor declarațiuni profetice?

Cuprinsul pe anul 1935 al Revistei „Vestitorul numelui lui Iehova“

No. 1 ,	IANUARIE	No. 7	IULIE
Ospățul conspiratorilor (I)	3	Cunoștința voinței sale	103
Ospățul conspiratorilor (II)	10	Căutând cunoștință (I)	110
No. 2	FEBRUARIE	No. 8	AUGUST
Gura leilor (I)	19	Căutând cunoștință (II)	118
Gura leilor (II)	27	Căutând cunoștință (III)	125
No. 3	MARTIE	No. 9	SEPTEMBRIE
Bătălia lui Iehova (I)	39	Cântece de Bucurie (IV)	134
Bătălia lui Iehova (II)	46	Cântece de Bucurie (V)	142
Serbarea comemorativă (Cina Domnului)	48	No. 10	OCTOMBRIE
No. 4	APRILIE	Înțelegerea profetiei	153
Bătălia lui Iehova (III)	55	Mulțimea mare de oameni (I)	160
Bătălia lui Iehova (IV)	62	No. 11	NOIEMBRIE
No. 5	MAY	Mulțimea mare de oameni (I, continuare)	169
Bătălia lui Iehova (V)	70	Mulțimea mare de oameni (II)	174
Profetie despre arbori (I)	78	Prizonieri (I)	178
No. 6	IUNIE	No. 12	DECEMBRIE
Profetie despre arbori (II)	87	Prizonieri (I, continuare)	185
Intrebări	97	Prizonieri (II)	188
		Prizonieri (III)	195